

Dziennik Urzędowy

L 328

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

10 grudnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczącego dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ... 1

2011/824/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 października 2011 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniającego Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony 2

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniające Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony 5

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1282/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽¹⁾	22
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1283/2011 z dnia 5 grudnia 2011 r. ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach UE obszaru VIII przez statki pływające pod banderą Niderlandów	30
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1284/2011 z dnia 5 grudnia 2011 r. ustanawiające zakaz połowów pozostałych gatunków w wodach Norwegii obszaru IV przez statki pływające pod banderą Niderlandów	32
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1285/2011 z dnia 8 grudnia 2011 r. zmieniające po raz 161. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida	34
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1286/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia wspólnej metodologii badań w sprawie wypadków i incydentów morskich opracowanej zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 2009/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	36
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1287/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2014/2005 w sprawie pozwoleń wydawanych w ramach uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty w odniesieniu do bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie po stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej	41
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1288/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie powiadamiania o cenach hurtowych bananów w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych	42
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1289/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	43
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1290/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	45
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1291/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. określające zakres, w jakim mogą być przyjmowane wnioski złożone w listopadzie 2011 r. o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001.....	47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczącego dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym

W dniu 9 listopada 2011 r. zakończono procedury niezbędne do wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczącego dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, podpisanego w dniu 15 kwietnia 2011 r. w Brukseli. W związku z tym w dniu 1 stycznia 2012 r. umowa wejdzie w życie zgodnie z jej art. 18 akapit drugi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2011, p. 1.

DECYZJA RADY

z dnia 20 października 2011 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniającego Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony

(2011/824/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podstawą stosunków pomiędzy Unią a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy („Autonomia Palestyńska”) jest Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony ⁽²⁾ („układ przejściowy”), który został podpisany w lutym 1997 r., którego postanowienia dotyczące handlu weszły w życie dnia 1 lipca 1997 r. Głównym celem układu jest promowanie handlu i inwestycji oraz harmonijnych stosunków gospodarczych między Stronami w celu wspierania ich zrównoważonego rozwoju gospodarczego.
- (2) Układ przejściowy określa bezcłowy dostęp do rynków unijnych palestyńskich towarów przemysłowych oraz wycofywanie ceł na wywóz z Unii do okupowanych terytoriów palestyńskich w okresie pięciu lat. W ramach układu przejściowego istnieje możliwość przyznania Autonomii Palestyńskiej dodatkowych preferencji handlowych. Artykuł 12 układu przejściowego stanowi, że Wspólnota i Autonomia Palestyńska wprowadzają stopniowo większą liberalizację w ich wzajemnej wymianie handlowej dotyczącej produktów rolnych i produktów rybołówstwa, stanowiących przedmiot zainteresowania obu Stron. Artykuł 14 ust. 2 układu przejściowego stanowi, że Wspólnota oraz Autonomia Palestyńska zbadają możliwości przyznania sobie dalszych koncesji.
- (3) Plan działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa dotyczący Autonomii Palestyńskiej, przyjęty w maju 2005 r. i następnie przedłużony, zawiera postanowienia dotyczące kontynuacji stopniowej liberalizacji wymiany handlowej w zakresie produktów rolnych i produktów rybołówstwa.

(4) W ramach Eurośródziemnomorskiego planu działania dla rolnictwa (*plan działania uzgodniony w Rabacie*) przyjętego przez ministrów spraw zagranicznych państw eurośródziemnomorskich dnia 28 listopada 2005 r. uznano, iż pożądany jest wysoki stopień liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa; celem ostatecznym jest całkowita liberalizacja wspomnianego handlu do 2010 r., z wyłączeniem ograniczonej ilości najbardziej wrażliwych produktów.

(5) W trakcie ostatniego ministerialnego spotkania w sprawie handlu w grudniu 2009 r. ministrowie handlu regionu eurośródziemnomorskiego zobowiązali się do ułatwienia handlu produktami palestyńskimi zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w dokumencie *Eurośródziemnomorski plan działania dla handlu po 2010 r.* Ministrowie handlu uzgodnili ponadto w 2010 r. szeroko zakrojony pakiet środków mających na celu ułatwienie handlu produktami palestyńskimi z innymi partnerami eurośródziemnomorskimi na zasadzie dwustronnej i na szczeblu regionalnym.

(6) Negocjacje z Autonomią Palestyńską dotyczące większej liberalizacji w wymianie handlowej dotyczącej produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, zostały pomyślnie zakończone podpisaniem Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniającego Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony („porozumienie”), zgodnie z decyzją Rady nr 2011/248/UE ⁽³⁾.

(7) Okupowane terytorium palestyńskie zarządzane przez Autonomię Palestyńską nie uzyskało jeszcze uznania swojej państwowości. Z tego powodu nie występuje ono w żadnej klasyfikacji Organizacji Narodów Zjednoczonych i nie może korzystać z Systemu ogólnych preferencji taryfowych Unii ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 5 września 2011 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 104 z 20.4.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1.

- (8) Autonomia Palestyńska jest najmniejszym z partnerów handlowych Unii w regionie eurośrodiemnomorskim oraz prawie najmniejszym partnerem handlowym UE na świecie; wartość jej całkowitej wymiany handlowej wyniosła w 2009 r. 56,6 mln EUR, z czego większość tej wymiany to przywóz z UE (50,5 mln EUR). Przywóz do Unii z Autonomii Palestyńskiej wyniósł jedynie 6,1 mln EUR w 2009 r. i obejmował głównie produkty rolne oraz przetworzone produkty rolne (około 70,1 % całkowitego przywozu do Unii). W 2009 r. Unia wywozła towary rolne o wartości 1,7 mln EUR, przetworzone produkty rolne o wartości 3,3 mln EUR oraz ryby i produkty rybołówstwa o wartości 0,1 mln EUR. Oczekuje się, że dalsze otwarcie rynku powinno wesprzeć rozwój gospodarki Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy dzięki zwiększeniu wywozu, przy czym nie powinno mieć negatywnych skutków dla Unii. Z tego względu właściwe jest przyznanie Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy dodatkowych preferencji handlowych, ułatwiających dostęp do unijnego rynku produktów rolnych.
- (9) Zgodnie z planem działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa wypełnienie ambitnych celów w stosunkach Unia – Autonomia Palestyńska zależy od poziomu zaangażowania Autonomii Palestyńskiej na rzecz wspólnych wartości, jak również od jej zdolności wdrażania wspólnie uzgodnionych priorytetów. Unia planuje uzupełnienie przyznanych dodatkowych preferencji handlowych o pakiet pomocy technicznej w zakresie wymiany handlowej, tak by wspomóc Autonomię Palestyńską w procesie budowania przyszłego państwa palestyńskiego.
- (10) Prawo do korzystania z dodatkowych preferencji handlowych przyznanych przez Unię jest warunkowe i zależy od przestrzegania przez Autonomię Palestyńską odpowiednich przepisów w zakresie pochodzenia produktów oraz związanych z tym procedur, jak również od skutecznej współpracy i pomocy administracyjnej. Jakiegokolwiek poważne i systematyczne naruszenie tych warunków lub stwierdzenie innych nadużyć lub nieprawidłowości może prowadzić do przyjęcia przez Unię środków na podstawie odpowiednich procedur określonych w art. 23a układu przejściowego.
- (11) Do celów określenia definicji produktów pochodzących, świadectw pochodzenia oraz procedur współpracy administracyjnej stosuje się protokół 3 do układu przejściowego, dotyczący definicji pojęcia produktów pochodzących oraz metod współpracy administracyjnej.
- (12) Jeżeli przywóz produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z terytorium Autonomii Palestyńskiej znacznie wzrośnie oraz spowoduje w ten sposób poważne zaburzenia rynku wewnętrznego Unii, w stosownych przypadkach Unia powinna móc przyjąć środki ochronne zgodnie z niniejszą decyzją.
- (13) Uzgodnienia dotyczące przywozu przyjęte w ramach porozumienia powinny zostać odnowione na podstawie warunków ustanowionych przez Radę oraz w świetle zdobytego doświadczenia. Należy zatem ograniczyć czas obowiązywania tych uzgodnień do dziesięciu lat.

Jednak biorąc pod uwagę sytuację gospodarczą Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, Strony powinny przedłużyć stosowanie bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku, jeżeli uznają, że gospodarka palestyńska potrzebuje dodatkowego okresu przejściowego w celu przygotowania się do otwarcia negocjacji prowadzących do przyznania dalszych koncesji.

- (14) Unia i Autonomia Palestyńska powinny spotkać się pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszego porozumienia, aby rozważyć możliwość wzajemnego przyznania sobie dalszych stałych koncesji w odniesieniu do handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa zgodnie z celem określonym w art. 12 niniejszego porozumienia. Jeżeli ze względu na ograniczony rozwój gospodarczy okupowanego terytorium palestyńskiego Strony uznają, że przeprowadzenie takich rozmów nie jest możliwe, powinny one odbyć się w późniejszym etapie.

- (15) Porozumienie powinno zostać zawarte,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniające Eurośrodiemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony („porozumienie”).

Tekst porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W przypadku gdy zajdzie potrzeba podjęcia przez Unię środków ochronnych w odniesieniu do produktów rolnych i ryb oraz produktów rybołówstwa, jak przewidziano w art. 23 przejściowego układu stowarzyszeniowego, środki te przyjmuje się zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 159 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾ lub w art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽²⁾. W przypadku przetworzonych produktów rolnych takie środki ochronne przyjmuje się zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka⁽³⁾, lub w art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady wyznacza osobę umocowaną do złożenia w imieniu Unii instrumentu zatwierdzenia przewidzianego w porozumieniu, w celu wyrażenia zgody Unii na na związanie się jego postanowieniami ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 października 2011 r.

W imieniu Rady

M. SAWICKI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, z jednej strony, a Autonomią Palestyńską na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony, w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniające Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, z drugiej strony

A. List Unii Europejskiej

Szanowna Pani/Szanowny Panie!

Mam zaszczyt zwrócić się do Państwa w związku z negocjacjami przeprowadzonymi w duchu Eurośródziemnomorskiego planu działania dla rolnictwa (plan działania uzgodniony w Rabacie), przyjętego przez ministrów spraw zagranicznych państw eurośródziemnomorskich dnia 28 listopada 2005 r. w celu przyspieszenia liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, oraz na podstawie art. 7, 12 i art. 14 ust. 2 obowiązującego od dnia 1 lipca 1997 r. Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny, na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy (dalej zwaną „Autonomią Palestyńską”), z drugiej strony (zwanego dalej „przejściowym układem stowarzyszeniowym”), który stanowi, że Wspólnota i Autonomia Palestyńska wprowadzają większy poziom liberalizacji między innymi wymiany handlowej w zakresie produktów rolnych, będących przedmiotem zainteresowania obu Stron.

A. Strony uzgodniły następujące tymczasowe zmiany w przejściowym układzie stowarzyszeniowym:

1. Protokół 1 otrzymuje brzmienie tekstu załącznika I do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów, z zastrzeżeniem postanowień jego pkt C.

B. Strony uzgodniły również następujące trwałe zmiany w przejściowym układzie stowarzyszeniowym:

1. Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie do produktów pochodzących z Unii Europejskiej oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, innych niż produkty wymienione w rozdziałach 1 do 24 Nomenklatury scalonej (CN) i taryfy celnej Autonomii Palestyńskiej oraz innych niż produkty wymienione w załączniku 1 pkt 1 ppkt (ii) do Porozumienia w sprawie rolnictwa GATT. Niniejszy rozdział stosuje się jednak nadal do chemicznie czystej laktozy objętej kodem CN 1702 11 00 oraz glukozy i syropu glukozowego, zawierających w stanie suchym 99 % lub więcej masy glukozy objętych kodami CN ex 1702 30 50 oraz ex 1702 30 90.”.

2. Tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„PRODUKTY ROLNE, PRZETWORZONE PRODUKTY ROLNE ORAZ RYBY I PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA”.

3. Artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie do produktów pochodzących z Unii Europejskiej oraz Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, wymienionych w rozdziałach 1 do 24 Nomenklatury scalonej (CN) i taryfy celnej Autonomii Palestyńskiej oraz wymienionych w załączniku 1 pkt 1 ppkt (ii) do Porozumienia w sprawie rolnictwa GATT, z wyłączeniem chemicznie czystej laktozy objętej kodem CN 1702 11 00 oraz glukozy i syropu glukozowego, zawierających w stanie suchym 99 % lub więcej masy glukozy, objętych kodami CN ex 1702 30 50 oraz ex 1702 30 90, których bezcłowy dostęp do rynku został przyznany w ramach rozdziału 1.”.

4. Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Unia Europejska i Autonomia Palestyńska wprowadzają stopniowo większą liberalizację wzajemnej wymiany handlowej produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych, ryb i produktów rybołówstwa, stanowiących przedmiot zainteresowania obu Stron.”

5. Artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty rolne, przetworzone produkty rolne oraz ryby i produkty rybołówstwa, pochodzące z Zachodniego Brzegu oraz Strefy Gazy, wymienione w protokole 1 w sprawie przywozu do Unii Europejskiej podlegają uzgodnieniom określonym w tym protokole.

2. Produkty rolne, przetworzone produkty rolne oraz ryby i produkty rybołówstwa, pochodzące z Unii Europejskiej, wymienione w protokole 2 w sprawie przywozu do Zachodniego Brzegu oraz Strefy Gazy podlegają uzgodnieniom określonym w tym protokole.”

6. Dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Tymczasowe wycofanie preferencji

1. Strony uzgadniają, że współpraca i pomoc administracyjna są niezbędne do wdrażania i kontroli traktowania preferencyjnego przyznanego w niniejszym porozumieniu i podkreślają swoje zobowiązanie do zwalczania nieprawidłowości i nadużyć finansowych w sprawach celnych i związanych z cłami.

2. W przypadku gdy Strona stwierdziła na podstawie obiektywnych informacji brak współpracy/pomocy administracyjnej lub nieprawidłowości lub nadużycia finansowe, o których mowa w niniejszym porozumieniu, Strona ta może tymczasowo zawiesić stosowane traktowanie preferencyjne danego produktu lub produktów zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Do celów niniejszego artykułu brak współpracy/pomocy administracyjnej oznacza między innymi:

- a) powtarzające się przypadki niedopełnienia obowiązku weryfikacji statusu pochodzenia danego produktu lub produktów;
- b) powtarzające się przypadki odmowy lub nieuzasadnionego opóźnienia w przeprowadzaniu późniejszych weryfikacji dowodów pochodzenia lub przekazywaniu ich wyników;
- c) powtarzające się przypadki odmowy lub nieuzasadnionego opóźnienia w wydawaniu zezwolenia na przeprowadzenie misji służących weryfikacji autentyczności dokumentów lub prawidłowości informacji mających znaczenie dla przyznania danego traktowania preferencyjnego.

4. Do celów niniejszego artykułu wykrycie nieprawidłowości lub nadużyć może mieć miejsce jeśli, między innymi, bez wystarczającego wyjaśnienia nastąpił gwałtowny wzrost wielkości przywozu towarów, przekraczający zwykłe możliwości produkcyjne i wywozowe drugiej Strony, powiązany z obiektywnymi informacjami dotyczącymi nieprawidłowości lub nadużyć.

5. Zastosowanie czasowego zawieszenia podlega następującym warunkom:

- a) Strona, która stwierdziła na podstawie obiektywnych informacji brak współpracy/pomocy administracyjnej lub nieprawidłowości lub nadużycia finansowe, niezwłocznie powiadamia o tym wspólny komitet, przekazując jednocześnie obiektywne informacje, oraz rozpoczyna konsultacje w ramach wspólnego komitetu w oparciu o wszelkie stosowne informacje i obiektywne wnioski, celem znalezienia rozwiązania odpowiadającego obu Stronom.
- b) W przypadku gdy Strony rozpoczęły konsultacje w ramach wspólnego komitetu i nie znalazły zadowalającego rozwiązania w ciągu 3 miesięcy od przekazania informacji, Strona, której to dotyczy, może tymczasowo zawiesić zastosowane traktowanie preferencyjne danego produktu lub produktów. Takie czasowe zawieszenie zostaje niezwłocznie zgłoszone wspólnemu komitetowi.

- c) Tymczasowe zawieszenia określone w niniejszym artykule ograniczają się do środków niezbędnych do ochrony interesów finansowych zainteresowanej Strony. Nie przekraczają one okresu sześciu miesięcy, który może być odnowiony, jeżeli do dnia jego wygaśnięcia nie wystąpiły żadne zmiany odnośnie do warunków, które doprowadziły do pierwotnego zawieszenia. Są one przedmiotem okresowych konsultacji ze wspólnym komitetem, w szczególności w celu zniesienia tych tymczasowych zawiesznień niezwłocznie po ustaniu warunków, które były powodem ich zastosowania.

Każda ze Stron publikuje, zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi, a w przypadku Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zawiadomienia skierowane do importerów, zawierające: powiadomienie, o którym mowa w ust. 5 lit. a); decyzję, o której mowa w ust. 5 lit. b); oraz odnowienie lub zakończenie, o którym mowa w ust. 5 lit. c).”.

7. Protokół 2 oraz jego załączniki otrzymują brzmienie tekstu załącznika II do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
8. Wspólną deklarację dotyczącą współpracy w zwalczaniu barier sanitarnych, fitosanitarnych lub technicznych w handlu, zamieszczoną w załączniku III do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów, dodaje się do przejściowego układu stowarzyszeniowego.

C. Strony uzgodniły następujące dodatkowe postanowienia:

1. a) Tymczasowe zmiany przewidziane w pkt A stosuje się przez okres 10 lat od wejścia w życie niniejszego porozumienia w formie wymiany listów. W zależności od przyszłego rozwoju sytuacji gospodarczej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy wspólny komitet może rozważyć wprowadzenie dodatkowego okresu stosowania tych zmian. Wspólny komitet podejmuje taką decyzję najpóźniej rok przez wygaśnięciem 10-letniego okresu przewidzianego w niniejszym porozumieniu w formie wymiany listów.
- b) Unia Europejska oraz Autonomia Palestyńska spotkają się pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszego porozumienia w formie wymiany listów, aby rozważyć możliwość wzajemnego przyznania sobie dalszych stałych koncesji w odniesieniu do handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa zgodnie z celem określonym w art. 12 przejściowego układu stowarzyszeniowego.
- c) Punktem wyjścia dla przyszłych wzajemnych negocjacji są skonsolidowane koncesje przejściowego układu stowarzyszeniowego, których wykaz znajduje się w załącznikach II i IV do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
- d) Przyjmuje się, że warunki handlowe przyznane przez Unię Europejską w wyniku wspomnianych przyszłych negocjacji mogą być mniej korzystne niż warunki przyznane na mocy niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
2. Artykułu 7 ust. 1 przejściowego układu stowarzyszeniowego nie stosuje się do czasu rozpoczęcia stosowania tymczasowych zmian przewidzianych w pkt A niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.

Niniejsze porozumienie w formie wymiany listów wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym zostanie złożony ostatni instrument zatwierdzenia.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Unia Europejska zgadza się z treścią niniejszego listu.

Byłbym wdzięczny, gdyby zechcieli Państwo potwierdzić zgodę Państwa Rządu na powyższe ustalenia.

Z wyrazami szacunku,

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsselben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli dnia
Feito em Bruxelas,
Întocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

13 -04- 2011

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Carla V. Delors

ZAŁĄCZNIK I

PROTOKÓŁ 1

dotyczący przejściowych ustaleń stosowanych do przywozu do Unii Europejskiej produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy

1. Cła i opłaty o skutku równoważnym (włączając w to ich składnik rolny), które stosuje się do przywozu do Unii Europejskiej produktów pochodzących z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, wymienionych w rozdziałach 1 do 24 Nomenklatury scalonej (CN) oraz taryfy celnej Autonomii Palestyńskiej oraz wymienione w załączniku 1 pkt 1 ppkt (ii) Porozumienia w sprawie rolnictwa GATT z wyłączeniem chemicznie czystej laktozy objętej kodem CN 1702 11 00 oraz glukozy i syropu glukozowego, zawierających w stanie suchym 99 % lub więcej masy glukozy, objętych kodami CN ex 1702 30 50 oraz ex 1702 30 90, w ramach rozdziału 1, znosi się tymczasowo zgodnie z postanowieniami punktu C.1 lit. a) porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską a Autonomią Palestyńską w celu dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi, oraz rybami i produktami rybołówstwa, zmieniającego niniejszy układ, podpisanego w 2011 r.
2. Niezależnie od warunków określonych w pkt 1 niniejszego protokołu w odniesieniu do produktów, które podlegają cenie wejścia zgodnie z art. 140a rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ i w odniesieniu do których we Wspólnej Taryfie Celnej przewidziano stosowanie stawki celnej *ad valorem* oraz ceł specyficznych, zniesienie ma zastosowanie jedynie do części stawki celnej *ad valorem*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK II

PROTOKÓŁ 2

w sprawie ustaleń stosowanych do przywozu do Zachodniego Brzegu oraz Strefy Gazy produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Unii Europejskiej

1. Produkty wymienione w załącznikach pochodzące z Unii Europejskiej dopuszcza się do przywozu do Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy zgodnie z warunkami zawartymi poniżej oraz w załącznikach.
2. Należności celne przywozowe znosi się lub obniża do poziomu wskazanego w kolumnie „a”, w granicach rocznych kontyngentów taryfowych wymienionych w kolumnie „b” i na warunkach szczegółowych wskazanych w kolumnie „c”.
3. W odniesieniu do ilości przywożonych poza kontyngentami stosuje się ogólne należności celne mające zastosowanie w odniesieniu do państw trzecich, na warunkach szczegółowych wskazanych w kolumnie „c”.
4. Podczas pierwszego roku stosowania wielkości kontyngentów taryfowych i wielkości referencyjne oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych, uwzględniając okres, który upłynął przed wejściem w życie niniejszego protokołu.

ZAŁĄCZNIK 1 DO PROTOKOŁU 2

Kod CN	Opis	Stawka celna (%)	Kontyngent taryfowy (w tonach, o ile nie wskazano inaczej)	Przepisy szczególne
		a	b	c
0102 90 71	Żywe bydło o wadze przekraczającej 300 kg, do uboju, oprócz jałówek i krów	0	300	
0202 30 90	Mięso z bydła bez kości z wyjątkiem ćwierćtuszy przednich, ćwierci „kompensowanych”, kawałki ćwierci przednich oraz kawałków klatki piersiowej, zamrożone	0	200	
0206 22 00	Wątroba jadalna z bydła, zamrożona	0	100	
0406	Ser i twaróg	0	200	
0407 00 19	Jaja wylęgowe drobiu, oprócz jaj indyjskich i gęsich	0	120 000 sztuk	
1101 00 15	Mąka z pszenicy zwyczajnej i orkiszu	0	13 000	
2309 90 99	Pozostałe preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt	2	100	

ZAŁĄCZNIK 2 DO PROTOKOŁU 2

PRODUKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2 EUROŚRÓDZIEMNOMORSKIEGO PRZEJŚCIOWEGO UKŁADU STOWARZYSZENIOWEGO

Kod CN	Opis
1902	Makaron i kuskus:
A	— z pszenicy durum
B	— pozostałe
1905 10	Pieczywo chrupkie
1905 20 90	Piernik z dodatkiem imbiru i podobne, nieprzeznaczone dla chorych na cukrzycę:
A	— zawierające ponad 15 %, w ujęciu wagowym, mąki ze zbóż innych niż pszenica w stosunku do całkowitej zawartości mąki
B	— pozostałe
ex 1905 32 A	Gofry i wafle:
Al	— bez nadzienia, z polewą lub bez
Ala	— zawierające powyżej 15 %, w ujęciu wagowym, mąki ze zbóż innych niż pszenica w stosunku do całkowitej zawartości mąki
Alb	— pozostałe
A2	— pozostałe
A2a	— zawierające nie mniej niż 1,5 % tłuszczów mlecznych i nie mniej niż 2,5 % białka mleka
A2b	— pozostałe
1905 40 10	Suchary zawierające dodatek cukru, miodu, innych substancji słodzących, jaj, tłuszczu, sera, owoców, kakao lub podobnych substancji:
A	— zawierające ponad 15 %, w ujęciu wagowym, mąki ze zbóż innych niż pszenica w stosunku do całkowitej zawartości mąki
B	— pozostałe
1905 ex 31) B + ex 90)	Inne wypieki zawierające dodatek cukru, miodu, innych substancji słodzących, jaj, tłuszczu, sera, owoców, kakao lub podobnych substancji:
B1	— zawierające dodatek jaj, nie mniejszy niż 2,5 % w ujęciu wagowym
B2	— zawierające dodatek suszonych owoców lub orzechów:
B2a	— zawierające nie mniej niż 1,5 % tłuszczów mlecznych oraz nie mniej niż 2,5 % białka mleka; zob. załącznik V
B2b	— pozostałe
B3	— zawierające mniej niż 10 % dodatku cukru w ujęciu wagowym i nie zawierające dodatku jaj, suszonych owoców ani orzechów

ZAŁĄCZNIK III

WSPÓLNA DEKLARACJA

WSPÓŁPRACY DOTYCZĄCA KWESTII BARIER SANITARNYCH I FITOSANIARNYCH LUB TECHNICZNYCH
W HANDLU

Strony rozwiązują wszelkie problemy utrudniające wdrożenie niniejszego porozumienia, zwłaszcza w zakresie barier sanitarnych, fitosanitarnych lub technicznych w handlu, przy pomocy istniejących uzgodnień administracyjnych. Wyniki są następnie przekazywane stosownym podkomitetom oraz wspólnemu komitetowi. Strony zobowiązują się do badania i rozwiązywania takich kwestii w możliwie najkrótszym terminie i w sposób polubowny, zgodnie z ich mającymi zastosowanie przepisami oraz z normami WTO, OIE, IPPC i Codex Alimentarius.

ZAŁĄCZNIK IV

A: SKONSOLIDOWANY WYKAZ KONCESJI STOSOWANYCH PRZED WEJŚCIEM W ŻYCIE NINIEJSZEGO
POROZUMIENIA W FORMIE WYMIANY LISTÓW DO PRZYWOZU DO UNII EUROPEJSKIEJ PRODUKTÓW
ROLNYCH ORAZ PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA POCHODZĄCYCH Z ZACHODNIEGO BRZEGU
I STREFY GAZY

1. Produkty wymienione w załączniku, pochodzące z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, dopuszcza się do przywozu do Unii Europejskiej zgodnie z warunkami zawartymi poniżej oraz w załączniku.
 - a) Znosi się lub obniża należności celne wykazane w kolumnie „a”.
 - b) Na niektóre produkty, dla których Wspólna Taryfa Celna przewiduje stosowanie stawki celnej *ad valorem* oraz cła specyficznego, obniżki wykazane w kolumnach „a” i „c”, stosuje się wyłącznie w odniesieniu do stawki celnej *ad valorem*. W przypadku produktu odpowiadającego podpozycji 1509 10 obniżkę cła stosuje się do cła specyficznego.
 - c) Na niektóre produkty znosi się należności celne w granicach kontyngentów taryfowych wymienionych w kolumnie „b” dla każdego z nich; kontyngenty taryfowe, o ile nie ustalono inaczej, mają zastosowanie w okresie roku od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.
 - d) W odniesieniu do ilości przywożonych w ilościach przekraczających kontyngenty stosuje się zwyczajne lub obniżone stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej zgodnie z zapisami w kolumnie „c”.
2. W odniesieniu do niektórych produktów udziela się zwolnienia z należności celnych w ramach ilości referencyjnych zgodnie z zapisami w kolumnie „d”.

Jeżeli wielkość przywozów jednego z tych produktów przekroczy wielkość referencyjną, Unia Europejska, uwzględniając przeprowadzany corocznie przegląd przepływów handlowych, może objąć dany produkt unijnym kontyngentem taryfowym, którego wielkość jest równa wielkości referencyjnej. W takim przypadku w odniesieniu do ilości przywożonych w ilościach przekraczających kontyngenty, stosuje się do danego produktu zwyczajne lub obniżone stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej zgodnie z zapisami w kolumnie „c”.

3. Podczas pierwszego roku stosowania wielkości kontyngentów taryfowych i wielkości referencyjne oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych, uwzględniając okres, który upłynął przed wejściem w życie niniejszego protokołu.
4. W odniesieniu do niektórych produktów wymienionych w załączniku zwiększa się dwa razy wielkość kontyngentów taryfowych na podstawie wielkości wskazanych w kolumnie „e”. Pierwsze zwiększenie odbywa się w dniu otwarcia każdego kontyngentu taryfowego po raz drugi.

Kod CN ⁽¹⁾	Opis ⁽²⁾	Obniżka cła KNU (%) ⁽³⁾	Kontyn- gent taryfowy (t, o ile nie ma innych wskazań)	Obniżka cła KNU poza obecnie obowiązu- jącymi i możliwymi kontyn- gentami taryfo- wymi (%) ⁽³⁾	Ilość refe- rencyjna (t, o ile nie ma innych wskazań)	Przepisy szczególne
		a	b	c	d	
0409 00 00	Miód naturalny	100	500	0		punkt 4 – roczny wzrost 250 t
0603 11 00 0603 12 00 0603 13 00 0603 14 00 0603 19 10 0603 19 90	Kwiaty i pąki kwiatów, cięte, do bukietów i dekoracji, świeże	100	2 000	0		punkt 4 – roczny wzrost 250 t
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone, od dnia 1 grudnia do dnia 31 marca	100		60	2 000	
0703 10 11 0703 10 19	Cebula, świeża lub schłodzona, od dnia 15 lutego do dnia 15 maja	100		60		
0709 30 00	Bakłażan, świeży lub schłodzony, od dnia 15 stycznia do dnia 30 kwietnia	100		60	3 000	
ex 0709 60	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , świeże lub schłodzone					
0709 60 10	Papryka	100		40	1 000	
0709 60 99	Pozostałe	100		80		
0709 90 70	Cukinia, świeża lub schłodzona, od dnia 1 grudnia do końca lutego	100		60	300	
ex 0709 90 90	Dziki cebule z gatunku <i>Muscari comosum</i> , świeże lub schłodzone od dnia 15 lutego do dnia 15 maja	100		60		
0710 80 59	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub <i>Pimenta</i> z wyjątkiem słodkiej papryki, niegotowane lub gotowane w wodzie albo na parze, zamrożone niegotowane lub gotowane w wodzie albo na parze, zamrożone	100		80		
0711 90 10	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub <i>Pimenta</i> z wyjątkiem słodkiej papryki, zakonserwo- wane tymczasowo, ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia	100		80		
0712 31 00 0712 32 00 0712 33 00 0712 39 00	Grzyby, uszaki (<i>Auricularia</i> spp.), trzęsaki (<i>Tremella</i> spp.) i trufle, suszone	100	500	0		
ex 0805 10	Pomarańcze, świeże	100		60	25 000	

Kod CN ⁽¹⁾	Opis ⁽²⁾	Obniżka cła KNU (%) ⁽³⁾	Kontyn- gent taryfowy (t, o ile nie ma innych wskazań)	Obniżka cła KNU poza obecnie obowiązu- jącymi i możliwymi kontyn- gentami taryfo- wymi (%) ⁽³⁾	Ilość refe- rencyjna (t, o ile nie ma innych wskazań)	Przepisy szczególne
		a	b	c	d	
ex 0805 20	Mandarynki (włącznie z tangerinami i satsumas); klementynki, wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe, świeże	100		60	500	
0805 40 00	Grejpfruty	100		80		
ex 0805 50 10	Cytryny (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>), świeże	100		40	800	
0806 10 10	Świeże winogrona deserowe, od dnia 1 lutego do dnia 14 lipca	100	1 000	0		punkt 4 – roczny wzrost 500 t
0807 19 00	Melony (z wyłączeniem arbuźów) świeże, od dnia 1 listopada do dnia 31 maja	100		50	10 000	
0810 10 00	Truskawki i poziomki, świeże, od dnia 1 listopada do dnia 31 marca	100	2 000	0		punkt 4 – roczny wzrost 500 t
0812 90 20	Pomarańcze tymczasowo zakonserwowane, ale w stanie nienadającym się do natychmiastowego spożycia	100		80		
0904 20 30	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub <i>Pimenta</i> , z wyjątkiem słodkiej papryki, suszone, nierozgniatane i niemielone	100		80		
1509 10	Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia	100	2 000	0		punkt 4 – roczny wzrost 500 t
2001 90 20	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> , z wyjątkiem słodkiej papryki i papryki rocznej, przetworzone lub konserwowane w occie lub kwasie octowym	100		80		
2005 99 10	Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> , z wyjątkiem słodkiej papryki i papryki rocznej, przetworzone lub konserwowane inaczej niż w occie lub kwasie octowym, niezamrożone	100		80		

⁽¹⁾ Kody CN są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 948/2009 (Dz.U. L 287 z 31.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Bez uszczerbku dla zasad wdrażania Nomenklatury scalonej przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny, ponieważ system preferencyjny, do którego odnosi się niniejszy załącznik, określany jest w oparciu o zakres kodu CN. Tam, gdzie przed kodem CN widnieje „ex”, system preferencyjny określany jest jednocześnie w oparciu o zakres kodu CN oraz zakres odpowiadającego mu opisu.

⁽³⁾ Obniżka cła stosuje się wyłącznie do stawek celnych *ad valorem*. Jednak w przypadku produktu odpowiadającego podpozycji 1509 10 obniżkę cła stosuje się do cła specyficznego.

B: SKONSOLIDOWANY WYKAZ KONCESJI STOSOWANYCH PRZED WEJŚCIEM W ŻYCIE NINIEJSZEGO POROZUMIENIA W FORMIE WYMIANY LISTÓW DO PRZYWOZU DO UNII EUROPEJSKIEJ PRZETWORZONYCH PRODUKTÓW ROLNYCH POCHODZĄCYCH Z ZACHODNIEGO BRZEGU ORAZ STREFY GAZY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 1 EUROŚRÓDZIEMNOMORSKIEGO PRZEJŚCIOWEGO UKŁADU STOWARZYSZENIOWEGO

Kod CN	Opis
0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10 51 do 0403 10 99	Jogurt aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90 71 do 0403 90 99	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0710 40 00	Kukurydza cukrowa (niepoddana obróbce cieplnej lub ugotowana na parze lub w wodzie), zamrożona
0711 90 30	Kukurydza cukrowa, zakonserwowana tymczasowo (np. w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadająca się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte nr 1516:
1517 10 10	Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej zawierającej więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mlecznych
1517 90 10	Pozostałe, zawierające więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mlecznych
ex 1704	Wyroby cukiernicze (w tym biała czekolada), niezawierające kakao; z wyłączeniem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji, zawierającego więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierającego innych dodanych substancji, objętego kodem CN 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczonej w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami 0401–0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczonej według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem przetworów objętych kodem CN 1901 90 91
ex 1902	Makarony, z wyłączeniem makaronów nadziewanych objętych kodami CN 1902 20 10 oraz 1902 20 30; kuskus, nawet przygotowany
1903	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone

Kod CN	Opis
1905	Chleb, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
2001 90 30	Słodka kukurydza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetwarzana lub konserwowana za pomocą octu lub kwasu octowego
2001 90 40	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy lub więcej skrobi, przetwarzane lub konserwowane za pomocą kwasu octowego
2004 10 91	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
2004 90 10	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym, zamrożona
2005 20 10	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
2005 80 00	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona
1904 20 10	Preparaty typu Müsli bazujące na nieprażonych płatkach zbożowych
2008 99 85	Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) inaczej przetworzona lub zakonserwowana, niezawierająca dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2008 99 91	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin zawierające 5 % masy skrobi lub więcej, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, niezawierające dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2101 12 98	Przetwory na bazie kawy
2101 20 98	Przetwory na bazie herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej)
2101 30 19	Palone namiastki kawy z wyłączeniem palonej cykorii
2101 30 99	Ekstrakty, esencje i koncentraty palonych namiastek kawy z wyłączeniem palonej cykorii
2102 10 31 2102 10 39	Drożdże piekarnicze
ex 2103 90 90	Sosy i preparaty do nich stosowane: — Majonez
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Produkty żywnościowe nigdzie indziej niewymienione lub niezawarte, inne niż te objęte kodami CN 2106 10 20 oraz 2106 90 92, oraz inne niż syropy z dodatkami zapachowymi lub smakowymi objęte kodami CN 2106 90 30 do 2106 90 59
2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 2009, zawierające produkty objęte pozycjami od 0401 do 0404, lub tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404

Kod CN	Opis
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-sorbit (sorbitol)
ex 3505 10	Dekstryny i inne modyfikowane skrobie, z wyłączeniem estryfikowanych lub eteryfikowanych skrobi objętych pozycją 3505 10 50
3505 20	Kleje na bazie skrobi lub dekstryn, lub inne skrobie modyfikowane
3809 10	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, na bazie substancji skrobiowych
3824 60	Sorbit, inny niż objęty podpozycją 2905 44

B. List Autonomii Palestyńskiej

Szanowna Pani/Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Państwa listu z dzisiejszą datą, o następującej treści:

„Mam zaszczyt zwrócić się do Państwa w związku z negocjacjami przeprowadzonymi w duchu Eurośródziemnomorskiego planu działania dla rolnictwa (plan działania uzgodniony w Rabacie), przyjętego przez ministrów spraw zagranicznych państw eurośródziemnomorskich dnia 28 listopada 2005 r. w celu przyspieszenia liberalizacji handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa, oraz na podstawie art. 7, 12 i art. 14 ust. 2 obowiązującego od dnia 1 lipca 1997 r. Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny, na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy (dalej zwaną »Autonomią Palestyńską«), z drugiej strony (zwanego dalej »przejściowym układem stowarzyszeniowym«), który stanowi, że Wspólnota i Autonomia Palestyńska wprowadzają większy poziom liberalizacji między innymi wymiany handlowej w zakresie produktów rolnych, będących przedmiotem zainteresowania obu Stron.

A. Strony uzgodniły następujące tymczasowe zmiany w przejściowym układzie stowarzyszeniowym:

1. Protokół 1 otrzymuje brzmienie tekstu załącznika I do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów, z zastrzeżeniem postanowień jego pkt C.

B. Strony uzgodniły również następujące trwałe zmiany w przejściowym układzie stowarzyszeniowym:

1. Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

»Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie do produktów pochodzących z Unii Europejskiej oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, innych niż produkty wymienione w rozdziałach 1 do 24 Nomenklatury scalonej (CN) i taryfy celnej Autonomii Palestyńskiej oraz innych niż produkty wymienione w załączniku 1 pkt 1 ppkt (ii) do Porozumienia w sprawie rolnictwa GATT. Niniejszy rozdział stosuje się jednak nadal do chemicznie czystej laktozy objętej kodem CN 1702 11 00 oraz glukozy i syropu glukozowego, zawierających w stanie suchym 99 % lub więcej masy glukozy objętych kodami CN ex 1702 30 50 oraz ex 1702 30 90.«.

2. Tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

»PRODUKTY ROLNE, PRZETWORZONE PRODUKTY ROLNE ORAZ RYBY I PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA«.

3. Artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

»Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie do produktów pochodzących z Unii Europejskiej oraz Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, wymienionych w rozdziałach 1 do 24 Nomenklatury scalonej (CN) i taryfy celnej Autonomii Palestyńskiej oraz wymienionych w załączniku 1 pkt 1 ppkt (ii) do Porozumienia w sprawie rolnictwa GATT, z wyłączeniem chemicznie czystej laktozy objętej kodem CN 1702 11 00 oraz glukozy i syropu glukozowego, zawierających w stanie suchym 99 % lub więcej masy glukozy, objętych kodami CN ex 1702 30 50 oraz ex 1702 30 90, których bezcłowy dostęp do rynku został przyznany w ramach rozdziału 1.«.

4. Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

»Unia Europejska i Autonomia Palestyńska wprowadzają stopniowo większą liberalizację wzajemnej wymiany handlowej produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych, ryb i produktów rybołówstwa, stanowiących przedmiot zainteresowania obu Stron.«.

5. Artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

»1. Produkty rolne, przetworzone produkty rolne oraz ryby i produkty rybołówstwa, pochodzące z Zachodniego Brzegu oraz Strefy Gazy, wymienione w protokole 1 w sprawie przywozu do Unii Europejskiej podlegają uzgodnieniom określonym w tym protokole.

2. Produkty rolne, przetworzone produkty rolne oraz ryby i produkty rybołówstwa, pochodzące z Unii Europejskiej, wymienione w protokole 2 w sprawie przywozu do Zachodniego Brzegu oraz Strefy Gazy podlegają uzgodnieniom określonym w tym protokole.«.

6. Dodaje się art. 23a w brzmieniu:

»Tymczasowe wycofanie preferencji

1. Strony uzgadniają, że współpraca i pomoc administracyjna są niezbędne do wdrażania i kontroli traktowania preferencyjnego przyznanego w niniejszym porozumieniu i podkreślają swoje zobowiązanie do zwalczania nieprawidłowości i nadużyć finansowych w sprawach celnych i związanych z cłami.

2. W przypadku gdy Strona stwierdziła na podstawie obiektywnych informacji brak współpracy/pomocy administracyjnej lub nieprawidłowości lub nadużycia finansowe, o których mowa w niniejszym porozumieniu, Strona ta może tymczasowo zawiesić stosowane traktowanie preferencyjne danego produktu lub produktów zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Do celów niniejszego artykułu brak współpracy/pomocy administracyjnej oznacza między innymi:

- a) powtarzające się przypadki niedopełnienia obowiązku weryfikacji statusu pochodzenia danego produktu lub produktów;
- b) powtarzające się przypadki odmowy lub nieuzasadnionego opóźnienia w przeprowadzaniu późniejszych weryfikacji dowodów pochodzenia lub przekazywaniu ich wyników;
- c) powtarzające się przypadki odmowy lub nieuzasadnionego opóźnienia w wydawaniu zezwolenia na przeprowadzenie misji służących weryfikacji autentyczności dokumentów lub prawidłowości informacji mających znaczenie dla przyznania danego traktowania preferencyjnego.

4. Do celów niniejszego artykułu wykrycie nieprawidłowości lub nadużyć może mieć miejsce jeśli, między innymi, bez wystarczającego wyjaśnienia nastąpił gwałtowny wzrost wielkości przywozu towarów przekraczający zwykłe możliwości produkcyjne i wywozowe drugiej Strony powiązany z obiektywnymi informacjami dotyczącymi nieprawidłowości lub nadużyć.

5. Zastosowanie czasowego zawieszenia podlega następującym warunkom:

- a) Strona, która stwierdziła na podstawie obiektywnych informacji brak współpracy/pomocy administracyjnej lub nieprawidłowości lub nadużycia finansowe, niezwłocznie powiadamia o tym wspólny komitet, przekazując jednocześnie obiektywne informacje, oraz rozpoczyna konsultacje w ramach wspólnego komitetu w oparciu o wszelkie stosowne informacje i obiektywne wnioski, celem znalezienia rozwiązania odpowiadającego obu Stronom.

- b) W przypadku gdy Strony rozpoczęły konsultacje w ramach wspólnego komitetu i nie znalazły zadowalającego rozwiązania w ciągu 3 miesięcy od przekazania informacji, Strona, której to dotyczy, może tymczasowo zawiesić zastosowane traktowanie preferencyjne danego produktu lub produktów. Takie czasowe zawieszenie zostaje niezwłocznie zgłoszone wspólnemu komitetowi.
- c) Tymczasowe zawieszenia określone w niniejszym artykule ograniczają się do środków niezbędnych do ochrony interesów finansowych zainteresowanej Strony. Nie przekraczają one okresu sześciu miesięcy, który może być odnowiony, jeżeli do dnia jego wygaśnięcia nie wystąpiły żadne zmiany odnośnie do warunków, które doprowadziły do pierwotnego zawieszenia. Są one przedmiotem okresowych konsultacji ze wspólnym komitetem, w szczególności w celu zniesienia tych tymczasowych zawiesznień niezwłocznie po ustaniu warunków, które były powodem ich zastosowania.

Każda ze Stron publikuje, zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi, a w przypadku Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zawiadomienia skierowane do importerów, zawierające: powiadomienie, o którym mowa w ust. 5 lit. a); decyzję, o której mowa w ust. 5 lit. b); oraz odnowienie lub zakończenie, o którym mowa w ust. 5 lit. c).«.

- 7. Protokół 2 oraz jego załączniki otrzymują brzmienie tekstu załącznika II do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
- 8. Wspólną deklarację dotyczącą współpracy w zwalczaniu barier sanitarnych, fitosanitarnych lub technicznych w handlu, zamieszczoną w załączniku III do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów dodaje się do przejściowego układu stowarzyszeniowego.

C. Strony uzgodniły następujące dodatkowe postanowienia:

- 1. a) Tymczasowe zmiany przewidziane w pkt A stosuje się przez okres 10 lat od wejścia w życie niniejszego porozumienia w formie wymiany listów. W zależności od przyszłego rozwoju sytuacji gospodarczej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy wspólny komitet może rozważyć wprowadzenie dodatkowego okresu stosowania tych zmian. Wspólny komitet podejmuje taką decyzję najpóźniej rok przed wygaśnięciem 10-letniego okresu przewidzianego w niniejszym porozumieniu w formie wymiany listów.
 - b) Unia Europejska oraz Autonomia Palestyńska spotkają się pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszego porozumienia w formie wymiany listów, aby rozważyć możliwość wzajemnego przyznania sobie dalszych stałych koncesji w odniesieniu do handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi oraz rybami i produktami rybołówstwa zgodnie z celem określonym w art. 12 przejściowego układu stowarzyszeniowego.
 - c) Punktem wyjścia dla przyszłych wzajemnych negocjacji są skonsolidowane koncesje przejściowego układu stowarzyszeniowego, których wykaz znajduje się w załącznikach II i IV do niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
 - d) Przyjmuje się, że warunki handlowe przyznane przez Unię Europejską w wyniku wspomnianych przyszłych negocjacji mogą być mniej korzystne niż warunki przyznane na mocy niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.
2. Artykułu 7 ust. 1 przejściowego układu stowarzyszeniowego nie stosuje się do czasu rozpoczęcia stosowania tymczasowych zmian przewidzianych w pkt A niniejszego porozumienia w formie wymiany listów.

Niniejsze porozumienie w formie wymiany listów wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym zostanie złożony ostatni instrument zatwierdzenia.”.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Autonomia Palestyńska zgadza się z treścią Pańskiego listu.

Z wyrazami szacunku,

Done at Brussels,
 Съставено в Брюксел на
 Hecho en Bruselas, el
 V Bruselu dne
 Udfærdiget i Bruxelles, den
 Geschehen zu Brüssel am
 Brüssel,
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
 Fait à Bruxelles, le
 Fatto a Bruxelles, addì
 Briselē,
 Priimta Briuselyje,
 Kelt Brüsszelben,
 Magħmul fi Brussell,
 Gedaan te Brussel,
 Sporządzono w Brukseli dnia
 Feito em Bruxelas,
 Întocmit la Bruxelles,
 V Bruseli
 V Bruslju,
 Tehty Brysselissä
 Utfærdat i Bryssel den

13 -04- 2011

For the Palestinian Authority
 За Палестинската администрация
 Por la Autoridad Palestina
 Za palestinsku samosprávu
 For Den Palæstinensiske Myndighed
 Für die Palästinensische Behörde
 Palestiina omavalitsuse nimel
 Για την Παλαιστινιακή Αρχή
 Pour l'Autorité palestinienne
 Per l'Autorità palestinese
 Palestīniešu pašpārvaldes vārdā –
 Palestinos Administracijos vardu
 A Palesztin Hatóság részéről
 Ghall-Awtorità Palestinjana
 Voor de Palestijnse Autoriteit
 W imieniu Autonomii Palestyńskiej
 Pela Autoridade Palestiniana
 Pentru Autoritatea Palestiniană
 V mene Palestínskej samosprávy
 Za Palestinsko upravo
 Palestiinalaishallinnon puolesta
 För den palestinska myndigheten

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1282/2011

z dnia 28 listopada 2011 r.

w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. a) i e) oraz art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością⁽²⁾ ustanowiono unijny wykaz monomerów i innych substancji wyjściowych oraz dodatków, które mogą być stosowane do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych. W ostatnim okresie Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) wydał pozytywną ocenę naukową dodatkowych substancji, które powinny obecnie zostać dodane do obowiązującego wykazu.
- (2) W odniesieniu do niektórych innych substancji należy zmienić ograniczenia lub wymagania ustanowione już na szczeblu UE z uwagi na nowe pozytywne oceny naukowe wydane przez Urząd.
- (3) Ograniczenia i wymagania dotyczące stosowania substancji o numerze substancji FCM 239, o nazwie 2,4,6-triamino-1,3,5-triazyna (melamina), należy zmienić na podstawie opinii naukowej opublikowanej przez Urząd dnia 13 kwietnia 2010 r. We wspomnianej opinii ustalono tolerowane dzienne pobranie (TDI) tej substancji na poziomie 0,2 mg na kg masy ciała. W swojej opinii Urząd stwierdził również, że narażenie u dzieci wskutek migracji z materiałów do kontaktu z żywnością będzie w granicach TDI. Biorąc pod uwagę TDI i narażenie z wszystkich pozostałych źródeł, należy obniżyć limit migracji dla substancji 239. Proponowany limit migracji wynoszący 2,5 mg na kg żywności jest zgodny z maksymalnym poziomem zanieczyszczenia melaminą dopuszczalnym w żywności, ustanowionym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1135/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. nakładającym specjalne warunki

regulujące przywóz niektórych produktów pochodzących lub wysłanych z Chin i uchylającym decyzję 2008/798/WE⁽³⁾.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011.
- (5) Substancja o numerze substancji FCM 438, o nazwie bis(2,6-diizopropylfenylo)karbodiimid, jest substancją dozwoloną do stosowania jako dodatek w tworzywach sztucznych zgodnie z tabelą 1 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011. Urząd dokonał ponownej oceny bezpieczeństwa tej dozwolonej substancji. W opinii przedstawionej przez Urząd⁽⁴⁾ wyjaśniono, że substancja ta powinna być stosowana jako monomer, a nie jako dodatek w tworzywach sztucznych. Z tego względu należy odpowiednio skorygować przepisy dotyczące stosowania oraz zaktualizować numer referencyjny w załączniku I.
- (6) Substancja o numerze substancji FCM 376, o nazwie N-metylopirolidon, jest substancją dozwoloną do stosowania jako dodatek w tworzywach sztucznych zgodnie z tabelą 1 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 bez limitu migracji specyficznej. W opinii przedstawionej przez Urząd⁽⁵⁾ określono TDI na poziomie 1 mg na kg masy ciała, z czego wynika SML wynoszący 60 mg na kg żywności. Limit ten jest zbieżny z ogólnym limitem migracji specyficznej ustanowionym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 10/2011, jednakże jeśli SML w wysokości 60 mg/kg jest wywieziony z progu toksykologicznego, takiego jak TDI, należy w załączniku podać konkretnie SML.
- (7) Substancja o numerze substancji FCM 797, o nazwie poliester kwasu adypinowego z 1,3-butanodiolem,

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 26.11.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ „Scientific Opinion on the safety evaluation of the substance bis(2,6-diisopropylphenyl)carbodiimide for use in food contact materials” (Opinia naukowa dotycząca oceny bezpieczeństwa substancji bis(2,6-diizopropylfenylo)karbodiimid w przypadku jej stosowania w materiałach mających kontakt z żywnością). *Dziennik EFSA* 2010; 8(12):1928.

⁽⁵⁾ „Opinion of the Scientific Panel on food additives, flavourings, processing aids and materials in contact with food (AFC) on a request from the Commission related to a 7th list of substances for food contact materials” (Opinia panelu naukowego ds. dodatków do żywności, aromatów, substancji pomagających w przetwarzaniu i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (AFC) w sprawie siódmego wykazu substancji przeznaczonych do materiałów mających kontakt z żywnością, wydana na wniosek Komisji). *Dziennik EFSA* (2005) 201, 1–28.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1.

1,2-propanodiolem i 2-etylo-1-heksanolem, jest substancją dozwoloną do stosowania jako dodatek w tworzywach sztucznych zgodnie z tabelą 1 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011, wymienioną z numerem CAS 0007328-26-5. Zgodnie z opinią przedstawioną przez Urząd⁽¹⁾ substancja ta powinna być wymieniona z numerem CAS 0073018-26-5. W załączniku I należy zatem poprawić numer CAS dotyczący tej substancji.

- (8) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne podmiotów działających na rynku, materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu na podstawie wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 10/2011, a które są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, powinny móc być wprowadzane do obrotu do dnia 1 stycznia 2013 r. Powinny one móc pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 1 stycznia 2012 r., a które są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, mogą być nadal wprowadzane na obrotu do dnia 1 stycznia 2013 r. Wspomniane materiały i wyroby z tworzyw sztucznych mogą pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ „Opinion of the Scientific Panel on food additives, flavourings, processing aids and materials in contact with food (AFC) on a request related to a 18th list of substances for food contact materials” (Opinia panelu naukowego ds. dodatków do żywności, aromatów, substancji pomagających w przetwarzaniu i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (AFC) w sprawie wniosku dotyczącego 18. wykazu substancji przeznaczonych do materiałów mających kontakt z żywnością). *Dziennik EFSA* (2008) 628–633, s. 1–19.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli 1 dodaje się następujące wiersze w kolejności numerów substancji FCM:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
855	40560		Kopolimer (butadien, styren, metakrylan metylu) usieciowany z dimetakrylanem 1,3-butanodiolu	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w twardym polichloroku winylu (PVC) do maksymalnego poziomu 12 % w temperaturze pokojowej lub niższej	
856	40563		Kopolimer (butadien, styren, metakrylan metylu, akrylan butylu) usieciowany z diwinylobenzenem lub dimetakrylanem 1,3-butanodiolu	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w twardym polichloroku winylu (PVC) do maksymalnego poziomu 12 % w temperaturze pokojowej lub niższej	
857	66765	0037953-21-2	Kopolimer (metakrylan metylu, akrylan butylu, styren, metakrylan glicydylu)	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w twardym polichloroku winylu (PVC) do maksymalnego poziomu 2 % w temperaturze pokojowej lub niższej	
863	15260	0000646-25-3	1,10-dekanodiamina	nie	tak	nie	0,05		Do stosowania wyłącznie jako komonomer do wytwarzania wyrobów z poliamidów, przeznaczonych do wielokrotnego użytku w kontakcie ze środkami spożywczymi uwodnionymi, kwaśnymi i mlecznymi w temperaturze pokojowej lub do krótkotrwałego kontaktu w temperaturze do 150 °C.	
873	93460		Ditlenek tytanu w reakcji z oktylotrietoksylanem	tak	nie	nie			Produkt reakcji ditlenku tytanu z oktylotrietoksylanem – substancją do obróbki powierzchni w stężeniu do 2 % w/w, przetworzony w wysokich temperaturach	
894	93360	0016545-54-3	Kwas tiodipropionowy, ester ditetradecylowy	tak	nie	nie		(14)		
895	47060	0171090-93-0	kwas 3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksy-fenyl)propionowy, estry z alkoholami liniowymi i rozgałęzionymi C13-C15	tak	nie	nie	0,05		Do stosowania wyłącznie w poliolefinach mających kontakt z żywnością inną niż produkty zawierające tłuszcze lub o wysokiej zawartości alkoholu oraz produkty mleczne.	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
896	71958	0958445-44-8	Kwas 3H-perfluoro-3-[(3-metoksypropoksy)propionowy], sól amonowa	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w polimeryzacji fluoropolimerów w przypadku: — przetwarzania w temperaturze wyższej niż 280 °C przez co najmniej 10 minut, — przetwarzania w temperaturze wyższej niż 190 °C w stężeniach do 30 % w/w w celu stosowania w mieszankach z polimerami polioksymetylenów w przypadku przeznaczenia do wyrobów wielokrotnego użytku.	
923	39150	0000120-40-1	N,N-bis(2-hydroksyetylo)dodekanoamid	tak	nie	nie	5		Ilość pozostałości dietanoloaminy w tworzywach sztucznych jako zanieczyszczenia i produktu rozkładu substancji nie powinna skutkować migracją dietanoloaminy większą niż 0,3 mg na kg żywności.	(18)
924	94987		Trimetylolopropan, mieszane triestry i diestry z kwasami n-oktanowym i n-dekanowym	tak	nie	nie	0,05		Wyłącznie do stosowania w PET mającym kontakt z wszystkimi rodzajami żywności innej niż produkty zawierające tłuszcze lub o wysokiej zawartości alkoholu oraz produkty mleczne.	
926	71955	0908020-52-0	Kwas perfluoro[(2-etyloksy-etoksy)octowy], sól amonowa	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w polimeryzacji fluoropolimerów, które są przetwarzane w temperaturze wyższej niż 300 °C przez co najmniej 10 minut.	
971	25885	0002459-10-1	Trimelitan trimetylu	nie	tak	nie			Do stosowania wyłącznie jako komonomer w stężeniach do 0,35 % w/w do wytwarzania modyfikowanych poliestrów przeznaczonych do stosowania w kontakcie z uwodnionymi i suchymi środkami spożywczymi niezawierającymi warstwy wolnych tłuszczów na powierzchni.	(17)
972	45197	0012158-74-6	Zasadowy fosforan miedzi	tak	nie	nie				
973	22931	0019430-93-4	(Perfluorobutylo)etylen	nie	tak	nie			Wyłącznie do stosowania jako komonomer w stężeniach do 0,1 % w/w w polimeryzacji fluoropolimerów, spiekanych w wysokich temperaturach.	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
974	74050	939402-02-5	Kwas fosforowy(III), mieszane triestry 2,4-bis(1,1-dimetylopropylo)fenylu i 4-(1,1-dimetylopropylo)fenylu	tak	nie	tak	5		SML wyrażony jako suma formy fosforowej i fosforanowej substancji i produktu hydrolizy – 4-t-amilofenolu. Migracja produktu hydrolizy – 2,4-di-amilofenolu nie powinna przekroczyć 0,05 mg/kg.	

2) w tabeli 1 w odniesieniu do następującej substancji treść kolumn 2, 5, 6 i 10 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
438	13303	0002162-74-5	Bis(2,6-diizopropylfenylo)karbodiimid	nie	tak	nie	0,05		Wyrażony jako suma bis(2,6-diizopropylfenylo)karbodiimidu i jego produktu hydrolizy – 2,6-diizopropylaaniliny	

3) w tabeli 1 w odniesieniu do następującej substancji treść kolumny 3 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
797	76807	0073018-26-5	Poliester kwasu adypinowego z 1,3-butanodiolem, 1,2-propanodiolem i 2-etylo-1-heksanolem	tak	nie	tak		(31) (32)		

4) w tabeli 1 w odniesieniu do następujących substancji treść kolumny 8 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
239	19975	0000108-78-1	2,4,6-triamino-1,3,5-triazyna	tak	tak	nie	2,5			
	25420									
	93720									
376	66905	0000872-50-4	N-metylopirolidon	tak	nie	nie	60			

5) w tabeli 1 w odniesieniu do następującej substancji treść kolumn 8 i 10 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
452	38885	0002725-22-6	2,4-bis(2,4-dimetylofenylo)-6-(2-hydroksy-4-n-oktyloksyfenylo)-1,3,5-triazyna	tak	nie	nie	5			

6) w tabeli 1 w odniesieniu do następujących substancji treść kolumny 10 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
794	18117	0000079-14-1	Kwas glikolowy	nie	tak	nie			Do stosowania wyłącznie do wytwarzania kwasu poliglikolowego (PGA) do: (i) pośredniego kontaktu z żywnością poza warstwą poliesterów takich jak politereftalan etylenu (PET) lub poli(kwas mlekowy) (PLA); oraz (ii) bezpośredniego kontaktu z żywnością mieszanki PGA w stężeniu do 3 % w/w w PET lub PLA.	
812	80350	0124578-12-7	Kopolimer kwasu poli(12-hydroksystearynowego) – polietylenoiminy	tak	nie	nie			Do stosowania wyłącznie w tworzywach sztucznych w ilości maksymalnie do 0,1 % w/w. Otrzymany w wyniku reakcji kwasu poli(12-hydroksystearynowego) z polietylenoiminą.	

7) w tabeli 1 w odniesieniu do następującej substancji treść kolumn 10 i 11 otrzymuje brzmienie:

Nr substancji FCM	Nr ref.	Nr CAS	Nazwa substancji	Stosowanie jako dodatek lub substancja pomocnicza w produkcji polimerów (tak/nie)	Stosowanie jako monomer lub inna substancja wyjściowa lub makrocząsteczka uzyskiwana z fermentacji mikrobiologicznej (tak/nie)	Współczynnik redukcji spożycia tłuszczu (FRF) ma zastosowanie (tak/nie)	Limit migracji specyficznej (SML) [mg/kg]	SML (T) [mg/kg] (nr ograniczenia dla grupy)	Ograniczenia i wymagania	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
862	15180	0018085-02-4	3,4-diacetoksy-1-buten	nie	tak	nie	0,05		SML, włączając produkt hydrolizy 3,4-dihydroksy-1-buten. Do stosowania wyłącznie jako komonomer w kopolimerach alkoholu etylowinylowego (EVOH) i alkoholu poliwinylowego (PVOH).	(17) (19)

8) w tabeli 2 w odniesieniu do następującego ograniczenia dla grup substancji treść kolumn 2 i 4 otrzymuje brzmienie:

Numer ograniczenia dla grupy	Numer substancji FCM	SML (T) [mg/kg]	Wymagania dotyczące ograniczenia dla grupy
(1)	(2)	(3)	(4)
14	294 368 894	5	wyrażony jako suma substancji i produktów ich utleniania

9) w tabeli 3 dodaje się następujące uwagi dotyczące weryfikacji zgodności w kolejności numerycznej:

Nr uwagi	Uwagi dotyczące weryfikacji zgodności
(1)	(2)
(18)	Istnieje ryzyko, że poziom SML może zostać przekroczony w przypadku polietylenu o małej gęstości (LDPE).
(19)	Istnieje ryzyko, że poziom OML może zostać przekroczony w bezpośrednim kontakcie z żywnością uwodnioną w przypadku kopolimerów alkoholu etylowinyloвого (EVOH) i alkoholu poliwinylowego (PVOH).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1283/2011**z dnia 5 grudnia 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach UE obszaru VIII d przez statki pływające pod banderą Niderlandów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2011.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	79/T&Q
Państwo członkowskie	Niderlandy
Stado	SRX/07D.
Gatunek	Rajowate (<i>Rajidae</i>)
Obszar	Wody UE obszaru VIII
Data	21.11.2011

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1284/2011**z dnia 5 grudnia 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów pozostałych gatunków w wodach Norwegii obszaru IV przez statki pływające pod banderą Niderlandów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Zakazy

(1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE⁽²⁾, określono kwoty na rok 2011.

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

(2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

(3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	78/T&Q
Państwo członkowskie	Niderlandy
Stado	OTH/04-N.
Gatunek	Pozostałe gatunki
Obszar	Wody Norwegii obszaru IV
Data	21.11.2011

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1285/2011**z dnia 8 grudnia 2011 r.****zmieniające po raz 161. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 30 listopada 2011 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Sankcji podjął decyzję o wykreśleniu jednego nazwiska z wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy

stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, po rozpatrzeniu złożonego przez tę osobę wniosku o skreślenie jej nazwiska z wykazu oraz szczegółowego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009). Komitet postanowił także zmienić jeden z wpisów w wykazie.

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,**Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej*⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujący wpis:

„Abu Sufian Al-Salambi Muhammed Ahmed **Abd Al-Razziq** (alias a) Abu Sufian Abd Al Razeq, b) Abousofian Abdelrazek, c) Abousofian Salman Abdelrazik, d) Abousofian Abdelrazik, e) Abousofiane Abdelrazik, f) Sofian Abdelrazik, g) Abou El Layth, h) Aboulail, i) Abu Juiriah, j) Abu Sufian, k) Abulail, l) Djolaiba the Sudanese, m) Jolaiba, n) Ould El Sayeigh). Data urodzenia: 6.8.1962. Miejsce urodzenia: a) Al-Bawgah, Sudan, b) Albaouga, Sudan. Obywatelstwo: kanadyjskie, sudańskie. Nr paszportu: BC166787 (paszport kanadyjski).”.

(2) Wpis „Anwar Nasser Abdulla Al-Aulaqi (alias a) Anwar al-Aulaqi, b) Anwar al-Awlaki, c) Anwar al-Awlaqi, d) Anwar Nasser Aulaqi, e) Anwar Nasser Abdullah Aulaqi, f) Anwar Nasser Abdulla Aulaqi). Data urodzenia: a) 21.4.1971 r., b) 22.4.1971 r. Miejsce urodzenia: Las Cruces, Nowy Meksyk, Stany Zjednoczone. Obywatelstwo: a) amerykańskie b) jemeńskie. Dalsze informacje: Według informacji z grudnia 2007 r. ukrywa się w Jemenie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 20.7.2010 r.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Anwar Nasser Abdulla **Al-Aulaqi** (alias a) Anwar al-Aulaqi, b) Anwar al-Awlaki, c) Anwar al-Awlaqi, d) Anwar Nasser Aulaqi, e) Anwar Nasser Abdullah Aulaqi, f) Anwar Nasser Abdulla Aulaqi). Data urodzenia: a) 21.4.1971 r., b) 22.4.1971 r. Miejsce urodzenia: Las Cruces, Nowy Meksyk, Stany Zjednoczone. Obywatelstwo: a) amerykańskie, b) jemeńskie. Dalsze informacje: potwierdzono, że zmarł dnia 30 września 2011 r. w Jemenie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 20.7.2010 r.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1286/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****w sprawie przyjęcia wspólnej metodologii badań w sprawie wypadków i incydentów morskich opracowanej zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 2009/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

obowiązywać będą w odniesieniu do wszystkich badań prowadzonych zgodnie z dyrektywą 2009/18/WE.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(3) Ogólne zasady przewidziane we wspólnej metodologii powinny być stosowane bezpośrednio przez organy prowadzące badania państw członkowskich.

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiającą podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającą dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 4,(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(1) W dyrektywie 2009/18/WE zobowiązano Komisję do przyjęcia wspólnej metodologii badań w sprawie wypadków i incydentów morskich, zgodnie z którą organy prowadzące badania miałyby przeprowadzać badania w sprawie bezpieczeństwa.

W załączniku do niniejszego rozporządzenia ustanawia się wspólną metodologię badań w sprawie wypadków i incydentów morskich, o której mowa w art. 5 ust. 4 dyrektywy 2009/18/WE.

(2) Aby zapewnić wysoką jakość badań, w ramach wspólnej metodologii badań w sprawie wypadków i incydentów morskich należy ustalić wspólne normy, które zasadniczo

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 114.⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNA METODOLOGIA BADAŃ W SPRAWIE WYPADKÓW I INCYDENTÓW MORSKICH**A. CEL, ZAKRES I ZASTOSOWANIE**

Celem badania w sprawie bezpieczeństwa dotyczącego wypadków na morzu jest obniżenie ryzyka wystąpienia wypadków i incydentów w przyszłości oraz złagodzenie ich skutków, w tym zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych oraz zapobieżenie całkowitemu zniszczeniu statków i zanieczyszczeniu środowiska morskiego.

Celem niniejszego dokumentu jest ustanowienie wspólnej metodologii dla organów państw członkowskich prowadzących badanie ws. wypadków morskich dotyczącej przeprowadzania badań w sprawie bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2009/18/WE. Jej treść odpowiada zakresowi dyrektywy 2009/18/WE i zawartym w niej definicjom, z uwzględnieniem instrumentów IMO, o których mowa w wymienionej dyrektywie.

Metodologia ma na celu wprowadzenie wspólnego podejścia w zakresie wszystkich badań prowadzonych zgodnie z przedmiotową dyrektywą oraz określa ona właściwości prawidłowo przeprowadzonego badania bezpieczeństwa. Metodologia nie ma charakteru listy sprawdzającej. Prowadzący badanie uwzględniają każdorazowo okoliczności towarzyszące danej sprawie, wykorzystując swoje wykształcenie i doświadczenie zawodowe.

W ten sposób, organ badający wypadek – stosując niniejszą wspólną metodologię oraz obiektywne i systemowe podejście do badania – będzie mógł w sposób optymalny wykorzystać wnioski płynące z poszczególnych wypadków oraz – co za tym idzie – zwiększać bezpieczeństwo na morzu.

Właściwe określenie przyczyn wypadku lub incydentu morskiego wymaga terminowego i metodycznego badania, w ramach którego uwzględnione zostaną nie tylko bezpośrednie dowody, ale także okoliczności towarzyszące, które mogą przyczynić się do wystąpienia innych tego rodzaju zdarzeń w przyszłości. Dlatego też badanie należałoby postrzegać nie tylko przez pryzmat poszukiwania bezpośredniej przyczyny, ale także w kontekście kwestii dotyczących całego otoczenia – od przepisów i strategii po sposób ich wdrożenia.

B. TREŚĆ**1. Gotowość operacyjna**

1.1 Każdy organ badający planuje z wyprzedzeniem, tak aby po otrzymaniu powiadomienia lub na początkowym etapie badania nie doszło do niepotrzebnej zwłoki wynikającej z braku odpowiednich/niezbędnych informacji, przygotowania lub wiedzy. Tego rodzaju plan gotowości zapewnia odpowiednie zasoby oraz natychmiastową – w miarę możliwości – dostępność procedur pozwalających reagować stosownie do potrzeb, w tym wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanych prowadzących badanie oraz niezbędny poziom koordynacji – na szczeblu krajowym i międzynarodowym – pozwalający na niezwłoczne podjęcie działań natychmiast po otrzymaniu powiadomienia o wypadku lub incydencie.

1.2 Należy stworzyć mechanizmy gwarantujące, że organy prowadzące badania w sprawie wypadków będą niezwłocznie otrzymywać powiadomienia o wypadku lub incydencie, w terminie dwudziestu czterech godzin.

2. Wstępna ocena i reagowanie

2.1 Po otrzymaniu powiadomienia, organy prowadzące badania oceniają zaistniałą sytuację. Kluczowym zadaniem organów prowadzących badania w ramach oceny wstępnej jest jak najszybsze uzyskanie obrazu sytuacji, zminimalizowanie ryzyka utraty dowodów oraz określenie zakresu informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o właściwych działaniach.

2.2 W ramach oceny należy wyjaśnić – w miarę możliwości – następujące kwestie:

- ogólny zarys zdarzeń;
- rozkład kluczowych zdarzeń w czasie;
- osoby mające związek ze zdarzeniem, oraz
- kategoria zdarzenia.

Poza czynnikami wymienionymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/18/WE, dokonując wyboru, które spoza bardzo poważnych i poważnych wypadków lub incydentów należy objąć badaniem, można uwzględnić – między innymi – następujące czynniki:

- potencjalną korzyść w postaci zwiększenia bezpieczeństwa wynikającą z przeprowadzenia badania;
- odbiór społeczny danego wypadku;

- czy wypadek podlega wyraźnej tendencji;
 - potencjalne konsekwencje danego wypadku;
 - wielkość zasobów, które są dostępne lub będą dostępne w sytuacji wystąpienia sprzecznych priorytetów, oraz zakres ewentualnych opóźnień w zakresie badań;
 - wszelkie ryzyko związane z rezygnacją z badania;
 - poważne obrażenia odniesione na statku przez załogę lub pasażerów;
 - zanieczyszczenie wrażliwych ekologicznie obszarów;
 - znaczące uszkodzenie konstrukcji statku;
 - wypadki, które zakłócają lub mogą zakłócić główne operacje portowe.
- 2.3 Po podjęciu decyzji o badaniu w sprawie poważnego wypadku morskiego lub innego wypadku morskiego, lub incydentu morskiego, badanie przeprowadzane jest w równie pilnym trybie co w przypadku bardzo poważnego wypadku morskiego.

W sytuacji gdy ma zostać przeprowadzone badanie, organ prowadzący badania podejmuje jak najszybsze – w miarę możliwości – działania służące zachowaniu dowodów, koordynacji działań z innymi żywotnie zainteresowanymi stronami oraz wyznaczeniu państwa kierującego badaniem.

3. Strategia i zbieranie dowodów

- 3.1 Organ prowadzący badania państwa członkowskiego kierującego badaniem – w ścisłej współpracy z organami pozostałych żywotnie zainteresowanych państw – opracowuje niezwłocznie strategię dotyczącą zakresu, kierunku i ram czasowych badania.
- 3.2 Organ prowadzący badania dokonuje rewizji tego planu stosownie do przebiegu badania; w przebiegu etapu polegającego na zbieraniu dowodów organ prowadzący badania dba – w miarę możliwości – o zebranie kompletnych dowodów obejmujących wszystkie dziedziny mogące mieć wpływ na wypadek lub incydent.
- 3.3 Zakres badania w sprawie bezpieczeństwa oraz obowiązujące procedury są wystarczające, aby w maksymalnym możliwym stopniu móc wykluczyć niepewność i niejednoznaczność, oraz aby umożliwić poprawną ocenę logiczną przyczyn wypadku lub incydentu morskiego.
- 3.4 Organy prowadzące badania żywotnie zainteresowanych państw członkowskich zapewniają – w miarę możliwości – terminowe wsparcie państwu członkowskiemu kierującemu badaniem.
- 3.5 Organ prowadzący badania kierujący badaniem mianuje prowadzącego badanie, który prowadzi badanie, organizuje odpowiednie zasoby oraz niezwłocznie rozpoczyna gromadzenie dowodów, których jakość – szczególnie w przypadku, gdy ich źródłem jest ludzka pamięć – ulega pogorszeniu wraz z upływem czasu; istotne jest również, aby żaden statek uczestniczący w wypadku lub incydencie morskim nie był wstrzymywany dłużej, niż jest to absolutnie konieczne, aby zebrać niezbędne dowody.
- 3.6 W początkowej fazie każdego badania prowadzący badanie zbierają jak najwięcej istotnych dowodów, które mogą pomóc w zrozumieniu incydentu i określeniu jego przyczyn, uwzględniając przy tym całościowo potencjalny zakres danego badania.
- 3.7 Poza informacjami uzyskanymi wstępnie na etapie powiadomienia, prowadzący badanie zbierają stosowne informacje na temat kontekstu i okoliczności zdarzenia. W skład tych informacji wchodzić mogą dowody lub dane uzyskane na specjalny wniosek z systemów monitoringu, systemów kontroli ruchu, od organów administracji morskiej, od służb ratowniczych, od przedsiębiorstw żeglugi liniowej oraz statku uczestniczącego w wypadku.
- 3.8 W stosownych przypadkach organ prowadzący badania korzysta z baz danych, w tym z Europejskiej Platformy Informacyjnej w sprawie Wypadków Morskich, oraz z innych źródeł informacji, które mogą pomóc określić potencjalne nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa mogące mieć związek z wypadkiem lub incydemem morskim, który jest przedmiotem badania.

- 3.9 Zasadniczo prowadzący badanie – jeśli to możliwe – odwiedzają miejsce wypadku lub zdarzenia, aby zebrać bezpośrednie dowody oraz uzyskać wstępny obraz incydentu. Jeżeli utrzymanie miejsca wypadku w niezmienionym stanie okazało się niemożliwe, podjęte zostają starania – w miarę możliwości – aby zdobyć odpowiednią dokumentację miejsca wypadku, na przykład zdjęcia, nagrania audio-video, rysunki lub wszelkie inne dostępne środki, których celem jest zebranie istotnych dowodów i ewentualne odtworzenie okoliczności zdarzenia na późniejszym etapie.
- 3.10 Jeżeli w wypadku uczestniczył statek wyposażony w rejestratory danych z podróży (system VDR), prowadzący badanie podejmuje wszelkie starania, aby uzyskać i zabezpieczyć zapisane w systemie informacje. W szczególności podejmuje oni działania na tyle wcześnie, aby zdążyć zachować zapisy z rejestratorów danych z podróży VDR przed ich ponownym nadpisaniem. Ponadto podejmuje oni wszelkie starania, aby uzyskać wszelkie istotne informacje ze źródeł elektronicznych umiejscowionych zarówno na statkach jak i na lądzie. Dokonują oni przeglądu – w przyjętym przez siebie porządku – wszelkich dostępnych stosownych dokumentów, procedur i zapisów.
- 3.11 Przeprowadza się wywiad ze wszystkimi dostępnymi świadkami, których organ prowadzący badania kierujący badaniem uznaje za istotnych. Prowadzący badanie określają, z którymi świadkami chcą przeprowadzić wywiad w pierwszej kolejności, i opracowują plan wywiadów. W planie tym uwzględnia się, między innymi, poziom zmęczenia (zarówno świadka jak i prowadzącego badanie), wrażliwy charakter materiału dowodowego pochodzącego z zeznań, oraz planowane zmiany miejsca pobytu potencjalnych świadków.

Potencjalnie, świadkami mogą być między innymi:

- osoby bezpośrednio uczestniczące w wypadku lub incydencie morskim oraz mające związek z jego skutkami;
- naoczni świadkowie wypadku lub incydentu morskiego;
- pracownicy służb ratowniczo-kryzysowych;
- pracownicy przedsiębiorstw, urzędnicy portowi, projektanci, specjaliści ze służb remontowych.

Jeżeli bezpośrednia rozmowa z niektórymi świadkami okaże się niemożliwa, organ prowadzący badania podejmuje odpowiednie kroki, aby zdobyć ich zeznania w inny sposób.

Zeznania te można uzyskać poprzez przeprowadzenie wywiadu telefonicznego lub zwracając się do innych wykwalifikowanych prowadzących badanie w zakresie bezpieczeństwa, aby przeprowadzili wywiad w imieniu państwa kierującego badaniem. W tym drugim przypadku prowadzący badanie powinien starannie poinstruować osobę prowadzącą wywiad. W przypadku wielu kluczowych świadków konieczne może być kilkukrotne powtórzenie wywiadów.

- 3.12 Informacje należy – w miarę możliwości – weryfikować. Oświadczenia składane przez poszczególnych świadków mogą być sprzeczne, w związku z czym niezbędne będą dodatkowe dowody. Aby doprowadzić do ujawnienia wszystkich istotnych faktów należy zadawać pytania otwarte zaczynające się od słów takich jak: „kto”, „co”, „kiedy”, „jak” oraz „dlaczego”.
- 3.13 Nieodłącznym elementem większości badań jest czynnik ludzki, a prowadzący badanie w zakresie bezpieczeństwa muszą być odpowiednio przeszkoleni. Powodzenie badania w sferze czynnika ludzkiego zależy w dużej mierze od rodzaju i jakości zebranych informacji. Ponieważ każde zdarzenie jest inne, określenie rodzaju i jakości danych, które należy zebrać i przeanalizować, leży w gestii organu prowadzącego badanie. Zasadniczo na początku badania prowadzący badanie zbiera wszelkie dostępne informacje, a następnie wraz z postępem badania wyklucza te dane, które okazują się nieistotne.
- 3.14 W razie potrzeby do organu prowadzącego badanie należeć będzie zabezpieczenie niektórych dowodów rzeczowych, w szczególności, aby poddać je badaniom naukowym, oględzinom lub testom na lądzie. W tych przypadkach prowadzący badanie uwzględniają fakt, że wraz z upływem czasu dostępne dowody ulegają zatarciu, w związku z czym należy doprowadzić do ich wyodrębnienia w jak najszybszym możliwym terminie. Dowody te należy sfotografować *in situ* przed ich pobraniem. Dowody te należy pobierać i zabezpieczać z zachowaniem wszelkich należytych środków ostrożności, tak aby nie dopuścić do zniekształcenia wyników ich badania.
- 3.15 Jeżeli organy prowadzące badanie uznają, że istotnym elementem prowadzonego przez nie badania może być przeprowadzenie lub zlecenie badania specjalistycznego, a w szczególności badania technicznego, statku oraz poszczególnych systemów i elementów wyposażenia pokładowego, badania te – w razie potrzeby – prowadzone są przez odpowiednich specjalistów.
- 3.16 W trakcie zbierania dowodów organy prowadzące badanie starają się określić brakujące elementy materiału dowodowego.

4. Analiza

- 4.1 Po zebraniu dowodów oraz związanych z nimi dodatkowych danych organ prowadzący badanie państwa członkowskiego kierującego badaniem – odpowiednio we współpracy z innymi żywotnie zainteresowanymi państwami – analizuje materiał dowodowy, starając się określić czynniki sprawczo-przyczynowe.

W tym względzie prowadzący badanie uwzględniają zmienną wartość zebranych przez siebie dowodów oraz decydują o najlepszym sposobie rozstrzygnięcia niejasności i sprzeczności tych dowodów.

- 4.2 Właściwe rozpoznanie czynników sprawczych wymaga, aby badanie przeprowadzone zostało terminowo i metodycznie, wykraczając jednocześnie poza dowody bezpośrednie oraz uwzględniając okoliczności towarzyszące, które mogą występować poza miejscem wypadku lub incydentu morskiego i jednocześnie mogą w przyszłości spowodować kolejne wypadki i incydenty morskie. Badania w sprawie bezpieczeństwa na morzu powinny zatem służyć przede wszystkim jako środek pozwalający rozpoznać nie tylko bezpośrednie czynniki sprawcze, ale także okoliczności, które mogą występować w całym procesie operacyjnym. W tym celu zebrane dowody należy poddać wnikliwej i wielokrotnej analizie.
- 4.3 Jeżeli nie udało się zdobyć kompletnych informacji, a lukę w nich wypełnia się przy pomocy metodą dedukcji oraz zdroworozsądkowych założeń, to zostają one wyraźnie oznaczone w treści sprawozdania. Przydatnym narzędziem w tym względzie może być określenie wszystkich potencjalnych możliwości oraz wykluczanie ich drogą redukcji analitycznej, tak aby wyłonić najbardziej prawdopodobną hipotezę.

5. Zalecenia w zakresie bezpieczeństwa

- 5.1 Wszelkie zalecenia w zakresie bezpieczeństwa oparte są na analizie. Zalecenia te kierowane są do tych organizacji lub podmiotów indywidualnych, które są w stanie najskuteczniej podjąć działania naprawcze.
- 5.2 Zalecenia mogą opierać się na wnioskach z badań w sprawie bezpieczeństwa lub z badań i analiz danych abstrakcyjnych. Zalecenia mogą być formułowane we współpracy i w porozumieniu z właściwymi zainteresowanymi stronami, ponieważ strony te często posiadają zdolność do określenia i wdrożenia właściwych działań w zakresie bezpieczeństwa. Ostateczną decyzję odnośnie do treści i adresatów zaleceń w zakresie bezpieczeństwa podejmuje jednakże organ prowadzący badanie.
- 5.3 Jeżeli dany czynnik sprawczy lub przyczynowy zostanie uznany za na tyle istotny, że wymagać będzie natychmiastowej reakcji, podejmowane są odpowiednie działania następcze, takie jak na przykład wydanie tymczasowego zalecenia w zakresie bezpieczeństwa.
- 5.4 Aby w miarę możliwości usprawnić ich zatwierdzanie i wdrażanie przez adresatów, wszelkie zalecenia są:
- niezbędne
 - potencjalnie skuteczne
 - wykonalne
 - istotne
 - ukierunkowane
 - wyrażone w sposób jasny, zwięzły i bezpośredni
 - wyrażone w taki sposób, aby mogły stanowić podstawę dla planów działań naprawczych, uwypuklając niedociągnięcia w zakresie bezpieczeństwa, które należy usunąć.

6. Sprawozdania

- 6.1 Organ prowadzący badanie państwa członkowskiego kierującego badaniem sporządza projekt sprawozdania w współpracy z innymi żywotnie zainteresowanymi państwami. W sprawozdaniu przedstawia on – w konsekwentny i spójny sposób – fakty oraz ich analizę, służące za podstawę dla wniosków i zaleceń.
- 6.2 W miarę możliwości, wszelkie osoby lub organizacje, których może ono dotyczyć, zostają poufnie zapoznane z projektem sprawozdania lub jego odpowiednimi częściami. Organ prowadzący badanie publikuje sprawozdanie w wersji końcowej, wraz ze zmianami.

7. Dalsze działania

Organy prowadzące badanie wypadków starają się dopilnować szczegółów działań podjętych w odpowiedzi na zalecenia w zakresie bezpieczeństwa.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1287/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2014/2005 w sprawie pozwoleń wydawanych w ramach uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty w odniesieniu do bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie po stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2014/2005 ⁽²⁾ ustanowiono mechanizm monitorowania przywozu bananów, na podstawie pozwoleń na przywóz.
- (2) Decyzją 2011/194/UE ⁽³⁾, Rada zatwierdziła zawarcie Porozumienia genewskiego w sprawie handlu bananami pomiędzy Unią Europejską a Brazylią, Kolumbią, Kostaryką, Ekwadorem, Gwatemalą, Hondurasem, Meksykiem, Nikaraguą, Panamą, Peru i Wenezuelą („Porozumienia genewskiego”) oraz Porozumienia w sprawie handlu bananami pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki („Porozumienia UE/USA”). Umowy te są obecnie ratyfikowane przez wszystkich sygnatariuszy. Na podstawie wniosków z tych umów struktura i funkcjonowanie unijnego systemu handlu w odniesieniu do bananów objętych kodem CN 0803 00 19 zostały zmienione.
- (3) W świetle nowych taryf, które mają być stosowane w odniesieniu do bananów na mocy „Porozumienia genewskiego” rozporządzeniem Komisji (UE) nr 306/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ uchylono rozporządzenie (WE) nr 1964/2005 ze skutkiem od dnia wejścia w życie tego porozumienia.
- (4) W świetle przyjęcia wymienionych umów, dzięki któremu uregulowano od dawna istniejący spór

dotyczący bananów, stosowanie w charakterze narzędzia statystycznego pozwoleń na przywóz uzależnionych od złożenia zabezpieczenia nie jest już odpowiednim instrumentem monitorowania rynków bananów.

- (5) Opracowano nowy i bardziej dokładny sposób monitorowania przywozu bananów, który jest mniej uciążliwy niż pozwolenia zwiększające obciążenie administracyjne i koszty dla przedsiębiorstw i administracji krajowych.
- (6) Dlatego właściwe jest zniesienie zobowiązania w odniesieniu do podmiotów gospodarczych do otrzymania pozwolenia na przywóz bananów wszelkiego pochodzenia. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2014/2005. Jako że art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2014/2005 ogranicza okres ważności pozwoleń do dnia 31 grudnia roku emisji, właściwe jest uchylenie obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 2014/2005 traci moc.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2005, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 66.⁽⁴⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 44.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1288/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****w sprawie powiadamiania o cenach hurtowych bananów w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 192 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2014/2005 z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie pozwoleń wydawanych w ramach uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty w odniesieniu do bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie po stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej ⁽²⁾ traci moc zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1287/2011 ⁽³⁾ od dnia 1 stycznia 2012 r. Rozporządzenie (WE) 2014/2005 zawierało w art. 2 ust. 1 lit. a) przepisy dotyczące powiadamiania o cenach hurtowych bananów żółtych.
- (2) W celu dalszego monitorowania rynku bananów należy ustanowić przepisy regulujące powiadamianie przez państwa członkowskie Komisji o cenach hurtowych bananów żółtych objętych kodem CN 0803 90 10 zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiającym szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽⁴⁾.

- (3) Aby zapewnić spójność z sektorem owoców i warzyw należy odnotowywać ceny hurtowe bananów żółtych na reprezentatywnych rynkach wymienionych w załączniku XVII do rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽⁵⁾.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do środy każdego tygodnia o cenach hurtowych bananów żółtych objętych kodem CN 0803 90 10 w rozbiciu na państwa pochodzenia lub grupy państw pochodzenia, odnotowanych w uprzednim tygodniu na reprezentatywnych rynkach wymienionych w załączniku XVII do rozporządzenia (UE) nr 543/2011.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ Zob. s. 41 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1289/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	58,0
	MA	60,5
	TN	95,6
	TR	91,2
	ZZ	76,3
0707 00 05	EG	170,1
	TR	109,7
	ZZ	139,9
0709 90 70	MA	42,2
	TR	150,0
	ZZ	96,1
0805 10 20	AR	37,1
	BR	41,5
	TR	50,0
	ZA	63,3
	ZZ	48,0
0805 20 10	MA	62,8
	ZZ	62,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	32,0
	IL	78,1
	TR	79,9
	ZZ	63,3
0805 50 10	TR	52,8
	ZZ	52,8
0808 10 80	CA	125,8
	CL	90,0
	CN	71,1
	US	120,8
	ZZ	101,9
0808 20 50	CN	47,5
	ZZ	47,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1290/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1280/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 58.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 10 grudnia 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,53	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,53	2,45
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,53	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,53	2,15
1701 91 00 ⁽²⁾	45,89	3,70
1701 99 10 ⁽²⁾	45,89	0,57
1701 99 90 ⁽²⁾	45,89	0,57
1702 90 95 ⁽³⁾	0,46	0,24

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1291/2011**z dnia 9 grudnia 2011 r.****określające zakres, w jakim mogą być przyjmowane wnioski złożone w listopadzie 2011 r.
o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych
kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone od dnia 20 do dnia 30 listopada 2011 r. dla niektórych kontyngentów taryfowych określonych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szcze-

gółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych oraz otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽³⁾ dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości są wydawane pozwolenia, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz produktów objętych kontyngentami taryfowymi określonymi w części I.A, I.F, I.H, I.I, oraz I.J załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, złożone w okresie od dnia 20 do dnia 30 listopada 2011 r. stanowią podstawę do wydania pozwoleń na przywóz ilości objętych wnioskiem pomnożonych przez współczynniki przydziału ustalonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29.

ZAŁĄCZNIK

I.A

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4590	100 %
09.4599	100 %
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	—
09.4595	3,660488 %
09.4596	100 %

„—”: Nie przesłano Komisji żadnego wniosku o pozwolenie.

I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4155	9,520183 %

I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4179	100 %

I.I

Produkty pochodzące z Islandii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4205	100 %
09.4206	100 %

I.J

Produkty pochodzące z Republiki Mołdowy

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4210	—

„—”: Nie przesłano Komisji żadnego wniosku o pozwolenie.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2011/97/UE

z dnia 5 grudnia 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w odniesieniu do szczegółowych kryteriów składowania rtęci metalicznej uznanej za odpady

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1102/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszanin rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3, a także dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽²⁾, w szczególności jej art. 16,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 stanowi, że – na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE – rtęć metaliczna uznana za odpady może, w odpowiednim zbiorniku, być składowana czasowo przez ponad rok lub składowana trwale na pewnych rodzajach składowisk.
- (2) Składowanie rtęci metalicznej uznanej za odpady reguluje ustawodawstwo Unii dotyczące gospodarowania odpadami.
- (3) Składowanie rtęci metalicznej uznanej za odpady przez okres do jednego roku podlega wymogom w zakresie zezwoleń zgodnie z art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁽³⁾.
- (4) Dyrektywa 1999/31/WE oraz decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na

podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE⁽⁴⁾ mają zastosowanie do obiektów do składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1102/2008.

- (5) Oznacza to w szczególności, że wszystkie obiekty do składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku wymagają zezwolenia zgodnie z art. 7, 8 i 9 dyrektywy 1999/31/WE oraz że obiekty te podlegają wymogom w zakresie kontroli i monitorowania określonym w art. 12 tej dyrektywy, a także, w przypadku składowania pod ziemią, wymogom w zakresie oceny bezpieczeństwa zgodnie z dodatkiem A do decyzji 2003/33/WE.
- (6) Ponadto obiekty takie podlegają ogólnym przepisom dotyczącym przechowywania dokumentacji zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.
- (7) Ponadto przepisy dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽⁵⁾ mają zastosowanie do naziemnych obiektów służących do czasowego składowania zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1102/2008.
- (8) Jednakże przepisy te nie uwzględniają w pełni szczególnych cech rtęci metalicznej i dlatego konieczne są dodatkowe wymogi.
- (9) Te dodatkowe wymogi powinny uwzględniać prace badawcze nad możliwościami bezpiecznego unieszkodliwiania, w tym również zastalania rtęci metalicznej. Odnotowuje się postępy w opracowywaniu bezpiecznych dla środowiska rozwiązań w zakresie zastalania rtęci, ale za wczesnie jest, aby podejmować decyzje co do zastosowania takich rozwiązań na dużą skalę.
- (10) Niezbędne są dodatkowe oceny długoterminowego zachowania się rtęci metalicznej na składowiskach podziemnych w celu określenia solidnych i opartych na wiedzy wymogów dotyczących trwałego składowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 75.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13.

Wymogi określone w niniejszej dyrektywie powinny zatem ograniczać się do składowania czasowego oraz uznaje się je za odpowiednie i reprezentujące najlepsze dostępne techniki bezpiecznego składowania rtęci metalicznej przez okres do pięciu lat.

- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 1999/31/WE.
- (12) Komitet, o którym mowa w art. 16 dyrektywy 1999/31/WE, nie wydał żadnej opinii. Rada powinna zatem przyjąć niniejszą dyrektywę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 15 marca 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
W. PAWLAK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I dodaje się sekcję w brzmieniu:

„8. Czasowe składowanie rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

- rtęć metaliczną składowuje się osobno, oddzieloną od innych odpadów,
- pojemniki składowane w zbiornikach i są one odpowiednio powleczone, aby zabezpieczyć je przed pęknięciami i szczelinami, oraz nie przepuszczają rtęci metalicznej, a także mają odpowiednią pojemność, aby pomieścić składowaną rtęć,
- miejsce składowania zabezpieczone jest zbudowanymi lub naturalnymi barierami, które odpowiednio chronią środowisko przed emisjami rtęci, a ich pojemność jest odpowiednia, aby pomieścić całość składowanej rtęci,
- podłogi w miejscu składowania pokryte są szczelnym odpornym na działanie rtęci. Zapewnia się nachylenie ze zbiornikiem ściekowym,
- miejsce składowania wyposażone jest w system przeciwpożarowy,
- składowanie odbywa się w sposób zapewniający proste odszukanie wszystkich pojemników.”;

2) w załączniku II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„6. Wymogi szczególne dotyczące rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

A. Skład rtęci

Rtęć metaliczna musi być zgodna z następującą specyfikacją:

- zawartość rtęci większa niż 99,9 % masy,
- brak zanieczyszczeń mogących spowodować korozję stali węglowej lub nierdzewnej (np. roztwór kwasu azotowego, roztwory soli chlorku).

B. Pojemniki

Pojemniki wykorzystywane do składowania rtęci metalicznej muszą być odporne na korozję i wstrząsy. Unika się zatem spawów. Pojemniki muszą być w szczególności zgodne z następującą specyfikacją:

- materiały, z których wykonany jest pojemnik: stal węglowa (minimum ASTM A36) lub stal nierdzewna (AISI 304, 316L),
- pojemniki nie przepuszczają gazów ani cieczy,
- zewnętrzna strona pojemników jest odporna na warunki składowania,
- typ pojemnika pomyślnie przeszedł badanie wytrzymałości na upadek oraz badania na szczelność opisane w rozdziałach 6.1.5.3 i 6.1.5.4 zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych, podręcznika badań i kryteriów.

Maksymalny wskaźnik wypełnienia pojemnika wynosi 80 % jego pojemności, aby zapewnić odpowiednią ilość wolnej przestrzeni i zapobiec pojawieniu się wycieków lub stałych odkształceń pojemnika będących wynikiem rozszerzenia się cieczy z powodu wysokich temperatur.

C. Procedury przyjęcia

Przyjmuje się wyłącznie pojemniki posiadające certyfikat zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej sekcji.

Procedury przyjęcia muszą spełniać następujące wymogi:

- przyjmuje się jedynie rtęć metaliczną, która spełnia minimalne kryteria przyjęcia określone powyżej,

- przed składowaniem pojemniki podlegają kontroli wzrokowej. Nie dopuszcza się uszkodzonych, nieszczelnych lub skorodowanych pojemników,
- pojemniki oznaczone są trwałą pieczęcią (perforowaną) określającą numer identyfikacyjny pojemnika, materiał, z którego wykonano pojemnik, wagę pustego pojemnika, oznaczenie producenta oraz datę produkcji,
- pojemniki posiadają na stałe przymocowaną tabliczkę określającą numer identyfikacyjny certyfikatu.

D. Certyfikat

Certyfikat, o którym mowa w sekcji C, zawiera następujące elementy:

- nazwę i adres producenta odpadów,
- nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za napełnienie pojemnika,
- miejsce i datę napełnienia,
- informację o ilości rtęci,
- informację o czystości rtęci oraz, w razie konieczności, opis zanieczyszczeń zawierający raport z analizy,
- potwierdzenie, że pojemniki były stosowane wyłącznie do transportu/składowania rtęci,
- numery identyfikacyjne pojemników,
- dodatkowe uwagi.

Certyfikaty wydaje producent odpadów lub, w przypadku braku takowego, osoba odpowiedzialna za zarządzanie nimi.”;

3) w załączniku III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„6. Wymogi szczególne dotyczące rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

A. Wymogi dotyczące monitorowania, kontroli i sytuacji awaryjnych

W miejscu składowania zainstalowany jest ciągły system monitorowania oparów rtęci o czułości co najmniej 0,02 mg rtęci/m³. Czujniki umieszcza się przy podłożu i na wysokości głowy. Zainstalowany jest optyczny i dźwiękowy system alarmowy. System podlega corocznemu przeglądowi.

Upoważniona osoba sprawdza wzrokowo miejsce składowania i pojemniki przynajmniej raz w miesiącu. W razie wykrycia przecieków operator niezwłocznie podejmuje niezbędne działania, aby zapobiec przedostaniu się rtęci do środowiska i przywrócić bezpieczne składowanie rtęci. Wszelkie wycieki uważa się za mające istotne negatywne skutki dla środowiska naturalnego zgodnie z art. 12 lit. b).

Na miejscu dostępne są plany awaryjne i odpowiedni sprzęt ratunkowy wykorzystywany do czynności wymagających kontaktu z rtęcią metaliczną.

B. Prowadzenie dokumentacji

Wszystkie dokumenty zawierające informacje, o których mowa w sekcji 6 załącznika II i w pkt A niniejszej sekcji, w tym certyfikat towarzyszący pojemnikowi, a także dokumentację dotyczącą pozbycia się i wysyłki rtęci metalicznej po jej czasowym składowaniu oraz miejsca przeznaczenia i planowanej obróbki przechowuje się przez co najmniej trzy lata od zakończenia składowania.”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 8 grudnia 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii i Szwecji

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9002)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/825/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzającej krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE ⁽²⁾ zezwala się, by niektóre państwa członkowskie stosowały ograniczenia w odniesieniu do przesyłek tych zwierząt w celu zapobiegania wprowadzeniu niektórych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, że ich terytoria lub pewne wyznaczone na nich obszary są wolne od tych chorób albo że ustanowiły one program zwalczania lub nadzoru w celu uwolnienia się od tych chorób.
- (2) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE części kontynentalne terytoriów Finlandii i Szwecji wymienione są jako terytoria posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do bakteryjnej choroby nerek (BKD).
- (3) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE części przybrzeżne terytorium Szwecji wymienione są jako posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do zakaźnej martwicy trzustki (IPN).
- (4) W związku z tym decyzją 2010/221/UE zatwierdza się niektóre środki krajowe stosowane przez Finlandię i Szwecję w odniesieniu do przesyłek na te obszary zwierząt akwakultury należących do gatunków podatnych. Aby jednak umożliwić ponowną ocenę stosowności tych środków krajowych, zezwolenie na ich stosowanie jest ograniczone w czasie do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (5) Finlandia przedstawiła Komisji sprawozdania dotyczące swojego krajowego programu zwalczania BKD, w którym stwierdza się, że nie udało się jeszcze zwalczyć BKD. Chociaż na wielu obszarach poczyniono postępy, niektóre obszary są nadal zakażone BKD. Finlandia zwróciła się w związku z tym o ograniczenie granic obszaru geograficznego programu do dwóch ciągłych stref obejmujących 19 obszarów zlewni. W tych dwóch strefach tylko cztery gospodarstwa są objęte ograniczeniami związanymi z BKD i wszystkie one przechodzą proces niszczenia zakażonych ryb oraz czyszczenia i dezynfekcji obiektów.
- (6) Szwecja przedstawiła Komisji sprawozdanie dotyczące funkcjonowania swoich krajowych programów zwalczania BKD i IPN. Liczba zgłoszonych przypadków znacznie się zmniejszyła i obie choroby są prawie zwalczone na obszarach objętych programami. Kontynentalne części Szwecji są już wolne od IPN, a w związku z tym krajowy program zwalczania na wodach przybrzeżnych pełni również funkcję bufora chroniącego obszary uznane już za wolne od IPN.
- (7) Na podstawie informacji dostarczonych przez Finlandię i Szwecję należy nadal stosować te środki krajowe. Biorąc jednak pod uwagę, że chorób nie zwalczono mimo wielu lat wdrażania krajowych programów zwalczania, konieczne jest dokonanie we właściwym czasie ponownej oceny stosowności i konieczności środków krajowych. Zezwolenie na stosowanie tych środków krajowych należy zatem ograniczyć do dwóch kolejnych lat do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (8) W załączniku III do decyzji 2010/221/UE znajduje się obecnie wykaz dziewięciu enklaw na terytorium Irlandii posiadających zatwierdzony program nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg.
- (9) Irlandia powiadomiła Komisję o wykryciu wirusa OsHV-1 μ var w dwóch z tych enklaw, a mianowicie w zatoce Gweendore w enklawie 1 i w zatoce Ballinakill w enklawie 4. Dlatego należy zmienić zasięg geograficzny tych dwóch enklaw w załączniku III do decyzji 2010/221/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7.

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE. 2) załączniki II i III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, Artykuł 2
- Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2011 r.

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

W imieniu Komisji

- 1) w art. 3 ust. 2 datę „31 grudnia 2011 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2013 r.”;

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie i ich części posiadające programy zwalczania w odniesieniu do niektórych chorób zwierząt akwakultury i zatwierdzone do wprowadzenia środków krajowych w celu kontroli tych chorób zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru z zatwierdzonymi środkami krajowymi
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Finlandia	FI	Następujące obszary zlewni: Kymijoki, Juustilanjoki, Hounijoki, Tervajoki, Vilajoki, Urpalanjoki, Vaalimaanjoki, Virojoki, Vehkajoki, Summajoki, Vuoksi, Jänisjoki, Kiteenjoki-Tohmajoki, Hiitolanjoki, Tenojoki, Näätämjoki, Uutuanjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki.
	Szwecja	SE	Części kontynentalne terytorium
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Szwecja	SE	Części przybrzeżne terytorium

ZAŁĄCZNIK III

Państwa członkowskie i obszary posiadające programy nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg i zatwierdzone do wprowadzenia środków krajowych w celu kontroli tej choroby zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszarów z zatwierdzonymi środkami krajowymi (państwa członkowskie, strefy i enklawy)
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Irlandia	IE	Enklawa 1: zatoka Sheephaven. Enklawa 2: zatoka Gweebarra. Enklawa 3: zatoki Drumcliff, Killala, Broadhaven i Blacksod. Enklawa 4: zatoka Streamstown. Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway. Enklawa 6: ujście Shannon oraz zatoki Poulnisharry, Askeaton i Ballylongford. Enklawa 7: zatoka Kenmare. Enklawa 8: zatoka Dunmanus. Enklawa 9: zatoki Kinsale i Oysterhaven.
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitstable w hrabstwie Kent. Terytorium Irlandii Północnej z wyjątkiem zatoki Killough, Lough Foyle i Carlington Lough. Terytorium Guernsey.”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 41/2011 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY O WZAJEMNYM UZNAWANIU MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI

z dnia 14 listopada 2011 r.

odnosząca się do wpisania organów oceny zgodności do wykazu zawartego w załącznikach sektorowych dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej i urządzeń telekomunikacyjnych

(2011/826/UE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, w szczególności jej art. 7 i 14,

a także mając na uwadze fakt, że Wspólny Komitet ma podjąć decyzję o wpisaniu organu oceny zgodności do załącznika sektorowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Organy oceny zgodności wymienione w załączniku A zostają dodane do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp USA do rynku WE” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej oraz załącznika sektorowego dotyczącego sprzętu radiowego i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych.
2. Organ oceny zgodności wymieniony w załączniku B zostaje dodany do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp WE do rynku USA” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej.
3. Szczegółowy zakres wpisu do wykazu organów oceny zgodności wymienionych w załącznikach A i B, w odniesieniu do produktów i procedur oceny zgodności, został ustalony przez Strony i będzie przez nie utrzymany.

Niniejszą decyzję sporządzoną w dwóch egzemplarzach podpisują przedstawiciele Wspólnego Komitetu, którzy są upoważnieni do działania w imieniu Stron w zakresie wprowadzania zmian do Umowy. Niniejsza decyzja staje się skuteczna od daty złożenia ostatniego z wymienionych podpisów.

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

James SANFORD

Podpisano w Waszyngtonie dnia
8 listopada 2011 r.

W imieniu Unii Europejskiej

Fernando PERREAU DE PINNINCK

Podpisano w Brukseli dnia
14 listopada 2011 r.

Załącznik A

Organy oceny zgodności USA dodane do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp USA do rynku WE” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej oraz załącznika sektorowego dotyczącego sprzętu radiowego i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych

MiCOM Labs
440 Boulder Court, Suite 200
Pleasanton, CA 94566
Stany Zjednoczone Ameryki

Nemko USA, Inc
802 N. Kealy Avenue
Lewisville, Texas 75057-3136
Stany Zjednoczone Ameryki

Załącznik B

Organ oceny zgodności UE dodany do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp WE do rynku USA” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej

Intertek Semko AB
Box 1103
SE-164 22 KISTA
Szwecja

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 112 z dnia 30 kwietnia 2011 r.)

1. Strona 18, art. 57 ust. 4:

- zamiast:* „Uznaje się, że państwa członkowskie, które systematycznie, co najmniej raz w miesiącu dla każdego ze statków rybackich, które nie podlegają wymogom wypełniania dziennika połowowego i deklaracji wyładunkowych, zbierają dane
- a) dotyczące wszystkich wyładunków połowów wszystkich gatunków w kilogramach, w tym braku wyładunków;
 - b) dotyczące prostokątów statystycznych, w których dokonano połowów; spełniły wymóg dotyczący planu kontroli wyrwykowych, o którym mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia.”,

powinno być: „Wymóg dotyczący planu kontroli wyrwykowych, o którym mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za spełniony przez państwa członkowskie, jeżeli zbierają one systematycznie, co najmniej raz w miesiącu dla każdego ze statków rybackich, które nie podlegają wymogom wypełniania dziennika połowowego i deklaracji wyładunkowej, dane:

 - a) dotyczące wszystkich wyładunków połowów wszystkich gatunków w kilogramach, w tym braku wyładunków;
 - b) dotyczące prostokątów statystycznych, w których dokonano połowów.”.

2. Strona 88, załącznik XIII, gatunek „Żabnica”, wiersz trzeci (GUH):

- zamiast:* „GUH 3,04”,
- powinno być:* „GUH 3,00”.

3. Strona 92, załącznik XIII, gatunek „Gładzica”, wiersz drugi (GUT):

- zamiast:* „GUT 1,07”,
- powinno być:* „GUT 1,05”.

4. Strona 98, załącznik XV, gatunek „Dorsz”, wiersz siódmy (SAD):

- zamiast:* „SAD”,
- powinno być:* „CBF”.

5. Strona 101, załącznik XV, gatunek „Karmazyny”, wiersz trzeci (GUH):

- zamiast:* „GUH 1,88”,
- powinno być:* „GUH 1,78”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1068/2011 z dnia 21 października 2011 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 109 713) i endo-1,4-beta-glukanazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 18404), jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na nioski, indyków do celów hodowlanych, indyków odchowywanych do celów hodowlanych, innych podrzędnych gatunków ptaków (innych niż kaczki rzeźne) oraz ptaków ozdobnych (posiadacz zezwolenia: BASF SE)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 277 z dnia 22 października 2011 r.)

Strona 11, tytuł, motywy 2 i 3, motyw 5 zdania pierwsze i drugie, motyw 6; strona 13, załącznik – tabela kolumna czwarta (Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna) oraz strona tytułowa:

zamiast: „*Aspergillus niger* (CBS 109 713)”,

powinno być: „*Aspergillus niger* (CBS 109.713)”.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady 2011/97/UE z dnia 5 grudnia 2011 r. zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w odniesieniu do szczegółowych kryteriów składowania rtęci metalicznej uznanej za odpady 49

DECYZJE

2011/825/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 8 grudnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii i Szwecji (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9002) ⁽¹⁾..... 53

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2011/826/UE:

- ★ Decyzja nr 41/2011 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 14 listopada 2011 r. odnosząca się do wpisania organów oceny zgodności do wykazu zawartego w załącznikach sektorowych dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej i urządzeń telekomunikacyjnych 56

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011) 58
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1068/2011 z dnia 21 października 2011 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 109 713) i endo-1,4-beta-glukanazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (DSM 18404), jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na nioski, indyków do celów hodowlanych, indyków odchowywanych do celów hodowlanych, innych podrzędnych gatunków ptaków (innych niż kaczki rzeźne) oraz ptaków ozdobnych (posiadacz zezwolenia: BASF SE) (Dz.U. L 277 z 22.10.2011) 59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

